

DOMOLJUB

ŠTEV. 12.

V LJUBLJANI, DNE 23. MARCA 1932

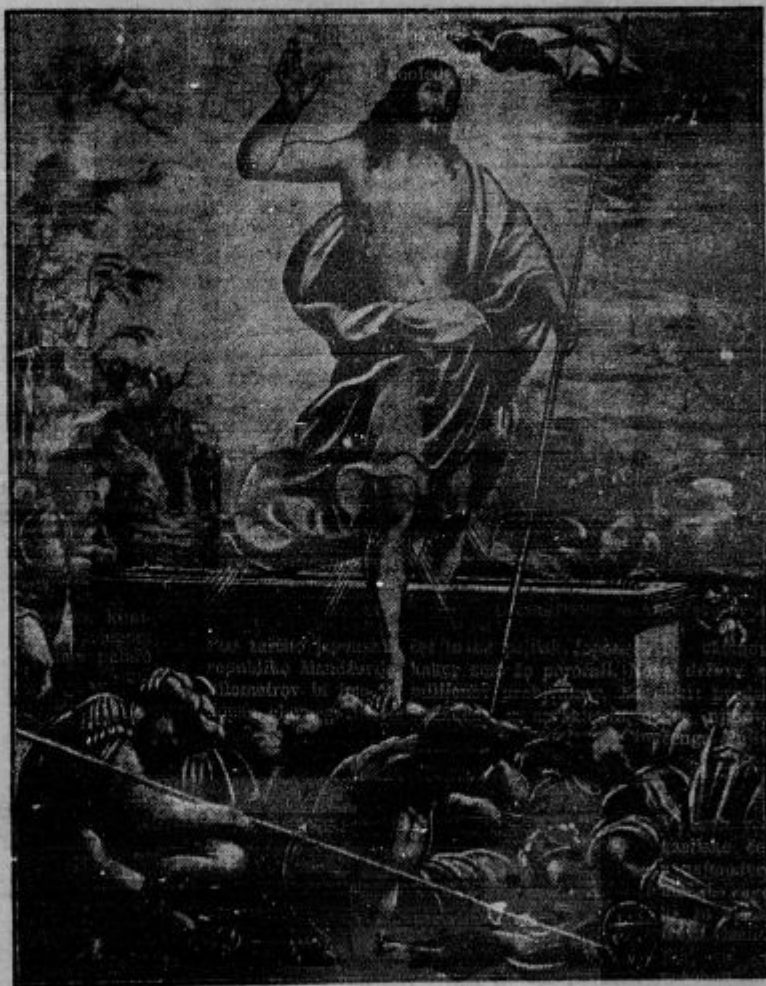
LEIO 45

Cena 38 Din za celo leto. Za inozemstvo 60 Din. Posamezna številka 1 Din. V inseratnem delu vsake drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. Izhaja vsako sredo. Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu »Domoljuba«, naročnina reklamacije in inserati Upravištvu »Domoljuba« v Ljubljani.

Franjo Neubauer:

Zvonenja klic

Cez dole in griče,
 čez mesto in vas
 vstanite, nam kliče
 Zveličarjev glas.
 Pojé nam zvonovi:
 »Svobóde sinovi
 na dan!
 Vstanite iz groba!
 Na bran!
 Ker težka je doba!
 Močan je sovražnikov roj
 in ljut za rešnico je boj!
 Zvonijo zvonovi,
 budé se grobovi
 in vstaja mladost
 v svobódo, v prostósti!
 Krog nje se vse zbira,
 kar sila zatira,
 in v ječe zapira temo,
 prostósti da zatira bi vao! —
 Svobóde glasovi so strašni
 njim, ki so mogočni, a plašni.
 Preté in grozé,
 a v srečo drhté,
 če nova in mlada poraja se zarja,
 če petje zvonóv na uho jim udarja,
 če drami, budí
 iz temne noči. —
 A kdor je zaklet bil v trpljenje
 in grob ga je stiskal tesán,
 najlepši mu spev je zvonenje,
 ki vabi, oznanja mu dan.
 Oznanja vstajenje iz groba,
 svobóden izhod iz temé,
 ki vanjo ne sila ne zloba
 nobena ga več ne zaprél!

Kristus središče vse zgodovine

»Ako se je v svetu izvršil kak prevrat,«
 piše sloveči angleški zgodovinar Makolaj
 (Mancolay), »izvršil se je sploh v korist kato-
 liške cerkve.« Tudi najbolj zakleti njeni so-
 vražniki so bili orodje v rokah božje Previd-
 nosti, s katerim je vodila narode v naročje
 Kristusovo, v katoliško Cerkev.

Kaj so dosegli n. pr. rimski cesarji, ki so
 celih 300 let preganjali Kristusov nauk? Niso
 ga uničili, marveč so še povzročili, da se je
 vedno bolj razširjal. Kri mučencev je bila se-
 me novih kristjanov. — Kaj so dosegli krivo-
 verci 5. in drugih stoletij? Ali niso povzro-

čili, da se je Cerkev otresla gnilih udov, da
 je v novi lepoti privabila nove narode v svo-
 je naročje? Po preseljevanju narodov je božja
 Previdnost vodila narode v naročje katoliške
 cerkve. Po raznih vojnah ji je odprla pot k
 poganom. Isti namen je imelo odkritje Ame-
 rike, isti namen vsi dogodki v zgodovini. —
 Četudi so mnogokrat hudo zadeli človeški
 rod (spominimo se na francosko prekuljo),
 vendar niso imeli drugega namena, kakor da
 pokažejo človeškemu rodu, da mu ni drugod
 iskati sreče, kakor le v Kristusu, v naročju
 njegove edino prave, katoliške Cerkve.

**Vesele
 velikonočne
 praznike**

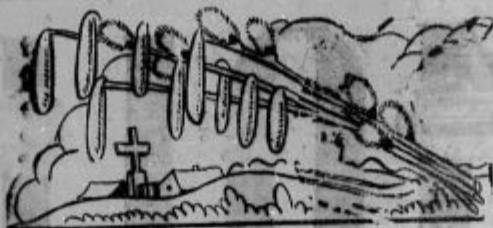
**želita
 uredništvo
 in
 aprava**

Jože Gregorič.

Luč v temi

O sveti križ, življenja luč,
o sveti križ, nebeški ključ!
Postna pesem.

Mislím, da v zgodovini človeškega rodu res ni dogodka, ki bi bil upodobljen tolikokrat in na tako raznovrstne načine kakor ravno Jezusovo rojstvo, njegovo trpljenje in strašna smrt na križu. Veliki in majhni slikarji in kiparji so skušali vsak po svoje predčrti Kristusovo zadostilno smrt na križu in poudariti to ali ono misel, ki se je videla njim posebno važna in ki so hoteli, naj bi se je človeštvo učilo od trpečega Odrašenika. Toda kolikor sem še videl slik, moram reči, da mi je le malokatera kaj uganjala, zakaj vsaka doba misli in čustvuje po svoje. Končno se pa tudi ljudje v marsičem drug od drugega razlikujemo. V prav lepem spominu mi je ostala slika nekoga neznanega umetnika, ki je čisto po svoje narisal Gospodovo smrt na Kalvariji. Na kamenitem gričku stoji velik križ. Na njem visi umirajoči Rešenik sveta. Pod križem stojijo sveti Janez in Jezusova mati pa še nekaj pobožnih žen, ki v globoki žalosti gledajo, kako nebeški Sin zadošča za grehe človeškega rodu. Od Kristusa pa prihaja čudovita svetloba, da je ves križ ožarjen kakor z nebeškim solncem, ki razliva svoje prečudne žarke tudi na vse okrog stoječe. Jezusovo blede in vdano obličje obliha smrtni pot, lahko pa je razločiti tudi druge osebe, ki jim igra na obrazih neki nadzemski mir in nedoumljiva blaženost... Okrog in okrog pa vlada strašna in neprodina tema, prav kakor nam do današnjega dne pričajo svete knjige, da je na veliki petek solnce otemnelo in da je od pojdne do treh vsa zemlja dušila črta tema... Pod sliko je priprosto napisano: »Luč v temi«.

Gotovo bo marsikdo v prvem hipu z začudenjem vzklínil, kaj je neki tako lepega, pomembnega ali tako pretresljivega na tej podobi, da toliko govorim o njej? Vsem takim odgovorjam: ni niti nič posebno pretresljivega niti nič strahotnega, kakor nam navadno predstavljajo takšne podobarije, ampak meži je le zato slika tako globoko segla v srce, ker nam prelepo kaže ono veliko res-

In če dandanes socializem, anarhizem, nihilizem, boljševizem in druge človeški družbi in veri sovražne družbe vedno ponosneje dvigajo svoje glave ter vzbujajo strah človeškemu rodu, smemo biti prepričani, da imajo tudi te le ta namen, voditi človeški rod h Kristusu, h Cerkvi. Današnje dni se človeški rod vedno bolj in bolj potaplja v poganstvo, kamor ga vodijo one družbe. Kadar bo pa človeški rod dospel tja, kamor je bil prišel poganški svet pred Kristusom, tedaj bo spoznati, kotika nesreča da je zmaj, ako se od-tujeje Kristusu in njegovi cerkvi, in z novo vnmemo se je bo zopet oklenil. Sloveči angleški pisatelj Karleil (Carlyle), je pisal že leta 1895.: »Kar so bili Asirski Jndom, kar so bili barbari za ostale narede, to je socializem za nas: žiba v rokah božje pravice, razen tega pa tudi strok naših grehov, ki nas bo pri-silila, da se povrnemo nazaj h Kristusu, ali nas bo pa uničila.«

s križa, pojdite za menoj in nikdar ne boste tavalí v temi grehov in smoti, ampak boste hodili v luči mojega križa in srečno dospeli k meni v nebeško radost in veselje. Sicer vodi pot v poveljitanje skozi trpljenje, toda kaj je kratkotrajno trpljenje proti večnemu uživanju Boga v nebesih! Saj vem iz svetega Pavla, ki mu je sam Bog razodel, da se trpljenje sedanjega časa niti primerjati ne da s slavo, ki se bo razodela nad nami. Ali hočemo še več ali še trdnjših zagotovil in dokazov?

Pa se ljudje tako bojijo trpljenja in tako bežijo pred njim! Razumem jih, zakaj za srečo smo ustvarjeni in ne za trpljenje, ki je prišlo na svet le radi greha. A tudi sedaj ne smemo pozabiti, da trpljenje ni samo zaradi trpljenja, da ni samo sebi namen, ampak da nas trpljenje je čisti, da bomo vredni nebeških radosti. Tudi zlato se prečisti šele v hudem ognju, mi pa v preskušnjah in trpljenju, kajti sam Jezus je rekel, da nič nečistega ne pojde v nebeško kraljestvo. Če bomo tako gledali na svoje težave in bridkosti, bomo vedeli, da je vse naše trpljenje, naše darovanje in umiranje samo božja setev, ki bo z roso božjega blagoslova poškrplojena rodila bogato življenje za nas in za druge. Da, tudi za druge darujemo svoje trpljenje! Poglejte, Kristus je pokazal toliko ljubezni do nas, da je umrl za nas grešnike, ki smo prav za prav njegovi sovražniki, mi pa da ne bi mogli nič trpeti za vse one, ki jih ljubimo, za starše, nico, da se jo na križu dopelnijo naše odrežanje in da je križ najsvetlejša božja luč tudi v temi naših težkih dni!

Kristus, križani Kristus, je luč v temi in zablodah sveta. Že v stari zavezi, tisoč in tisoč let, preden je prišel Gospod Jezus na svet, ga je navdihnjeni pesnik imenoval luč, ki sveti vsem ljudem, da ne hodijo v temi. Upam, da bo vsakdo razumel, da tukaj pač ne govorimo o navadni luči, ki sveti našim telesnim očem, marveč o oni nadnaravni božji luči, ki razsvetljuje našo dušo, naš um, naše srce! In ko sta Jožef in Marija prinesla štirideset dni starega Jezusčka v tempelj, da bi ga darovala nebeškemu Očetu, je vzklínil starček Simeon, ko je držal Odrašenika v naročju: ta je luč v razsvetljenje poganov in slavo Izraela, tvojega ljudstva! Pa kotikokrat se je pozneje Kristus sam imenoval luč sveta! Takole je govoril množicam, ki so se zbrale okrog njega: »Jaz sem luč sveta. Kdor gre za menoj, ne bo hodil v temi, marveč bo imel luč življenja (večnega). Hodite, dokler imate luč, da vas ne objame tema. Kdor namreč hodi v temi, ne ve, kam gre.

Imam že v zalogi lepe pomladanske in letne NOVOSTI

za plažje (mantelne) in za ženske ter moške obleke v veliki izbiri — Znano največja izbira najnovejših avilnatih rut in šerp. — Se priporoča tudi za nakup drugih potrebščin.

JANKO CEŠNIK

Lingarjeva LJUBLJANA Stritarjeva

Dokler imate luč, verujte v luč, da boste otroci luči...<

Te besede je govoril Jezus svojim judovskim rojakom, govoril jih je pa tudi nam in vsem ljudem, ki bodo do konca dni še živeli in čuli blagovest o Odrašeniku sveta. Jaz sem vaša luč, nam kliče Gospod Jezus v teh dneh brate in sestre.

Čudovita moč je skrita v bogovdanem trpljenju, da je bo nekoliko doumel človek le po dolgem trpljenju in premišljevanju v molitvi. Ako hočeš komu pomagati, mu stori dobro delo; če bi mu rad naklonil kaj potrebne-ga za dušo ali za telo, moli zanj; če pa mu želiš izprositi kaj velikega, potem trpi zanj, žrtvuj se zanj!... Tudi Kristus je v največjem svojem trpljenju in ponižanju na križu pritegnil vse ljudi k sebi... Zato se ne strajmo trpljenja, zakaj Kristus je šel pred nami s križem na Golgoto in nam je utiral pot, da bi mi laže hodili, kadar pride čas in vrsta na nas. In tako dolgo molimo in prosimo Boga milosti spoznanja, da bomo lahko s svetim Pavlom rekli: »Meni pa Bog ne da, da bi se hvalil, razen s križem našega Gospoda Jezusa Kristusa, s katerim je meni svet križan in jaz svetu.«

Velikonočni prazniki so za kristjane največji in najradostnejši dnevi celega leta. S postom se pripravljamo na to največjo skrivnost krščanstva v trdni zavesti, da če s Kristusom trpimo, bomo z njim tudi poveljani. Zato še enkrat poudarjam, da trpljenje ni samo zaradi trpljenja, ampak ima višji namen. In v vsej tegobi svojih težkih zemeljskih ur in dni glejmo na križ, ki nam bo razsvetlil pot in pokazal na dan ustajenja in poveljanja... Amen... Aleluja...

Franjo Neubauer:

Getsemani

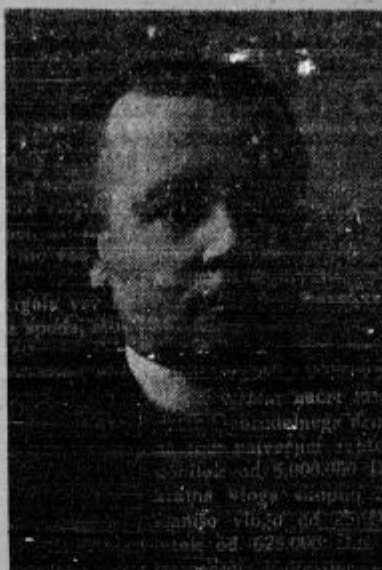
Gospod, zakaj
na tla je kapala Ti kri
in zalivala Ti oči,
da od krvi skaljeno
povešal si jih na zemljo?
Mar res zaradi mene
tako Ti bilo je težko?

Gospod, zakaj
otožna bila je molitev,
ki vrela Ti je iz srcá?
Skrbela duš Te je rešitev,
ki greh ne dá jim do nebi?

Ah, vem, zakaj
temnel Ti je oči sijaj,
zakaj ob uri odločilni
trpel si v bóli, v muki silni!
Na Glávo Tvojo légala
in dušo Ti je bégala
vsa teža grešnega sveta.
Do dna je segalo srcá
nešteto Ti ostrin!
Ah, Božji Ti trpin,
obličje k meni sklóni,
na prsi glavo mi naslóni,
da Ti obrišem drago kri
in da Ti zašepčem:
»Zaliti več Te nečem
življenja vsega dni!
Kar bilo je doslej žalitev,
spokorna moja naj molitev
in kes in vzdih
izbriše jih!«

Josip Košir, posestnik in mlinar iz Škofje Loke, je obhajal 19. marca 60 letnico svojega rojstva. Šest let je bil vojni ujetnik v Sibiriji. Bog ga živi še mnogo let!

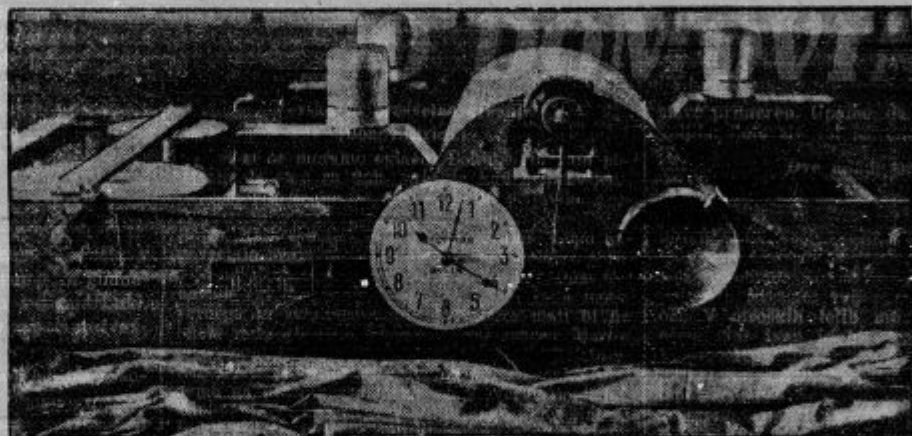
Profesor dr. Josip Jerše, slavní ljubljanski govornik in pisatelj je na svoj godovni dan praznoval svoj šestdeseti rojstni dan. Še na mnoga leta!

Diktator Poljske maršal Józef Piłsudski, 81-gar god so Poljaki in njihovi prijatelji 19. marca slovesno praznovali.

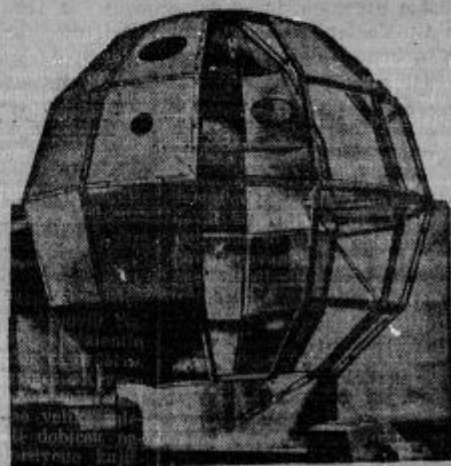
Stoletni smrti najslavnejšega nemškega pesnika Goetheja praznujejo letos Nemci zelo slovesno.

Govoreča ura. Na pariškem observatoriju so postavili uro, ki vsako minuto napoveduje čas. Vsi telefonski naročniki se lahko naročijo in ob vsakem času zvežejo s to govorečo uro, ki jim napove točen čas.

Pristanišče v Splitu, glavnem mestu Dalmacije. Med tem, ko pri nas še gospodari zima, pišejo, da je v sončni Dalmaciji že prava pomlad.

Polet v stratosfere nameravata podvzeti dva mlada avstrijska inženjerja Teodor Zichy in Braun. Slika predstavlja gondolo, ki ima obliko krogle in je sestavljena iz duraluminija.

V vsako hišo »Domoljuba«!

PO SVETU

Katoliška cerkev

s Za združenje obeh cerkva. Bivši rektor pravoslavnega semenišča v Krzemilnicah na Poljskem, Peter Talinski, zelo znana osebnost, je pravoslavnemu metropolitu Demiju pismeno sporočil, da izstopa iz pravoslavne cerkve, da bi mogel stopiti v katoliško. Da bi se bolj poglubil v nauke katoliške cerkve, bo Peter Talinski odšel za leto dni v Rim. Nato se vrne v svojo domovino, kjer bo deloval za združenje obeh cerkva.

Avstrija

s Zdaj pa kmetje enkrat stavkajo. Na Koroškem namreč. Tani so sklenili, da ne bodo plačevali davkov. Sodnija v Wolfsbergu je zato povabila 80 kmetov k zaslišanju. Proti 52 od teh je uvedel državni pravdnik kazensko postopanje. Pred sodnijskim postopkom se je zbralo okrog tisoč oseb, ki so zahtevali, da se ustavi kazensko postopanje proti kmetom. Dobili so tudi sekire in cepin in so hoteli vdreti v sodnijo ter pri tem lahko ranili tri orožnike. Priti je moralo še več orožnikov, ki so končno kmete razgnali. Če bodo imeli kmetje od takega nastopa korist, je seveda vprašanje.

s Po slovenskem Koroščanu. Zvezna klubasa (za brezposelne) se bo izdelovala tudi na Koroškem. Baje se bo kupilo 200 komadov drobnice. — Cesta Kotmara vas—Zoprače se gradi radi tega, da se ugodni želji prebivalstva po boljši cesti; da se deviško ozemlje v gospodarskem, predvsem pa v narodnostnem oziru priklene na Celovce in ostalo nemško deželo; da se nudijo tujskemu prometu nove lepote dežele. Cesta ima tedaj predvsem pomembnevalen pomen. — Troje gospodarskih poslopij, eno hišo, eno kočjo in drvarnico je uničil požar v Lički vasi pri Grabstajnu.

Italija

s Ogenj v tržaški ladjedelnici. 19. marca pred polnočjo je izbruhnil v Konzuličevi ladjedelnici v Trzinu ogromen požar v oddelku za popraviljanje in barvanje železniških vagonov. Požar se je širil s strahovito naglico na vse bližnje predmete in so ga ognjegašci iz Trsta in Gorice ter okoliških krajev radi močnega vetra komaj obvladali. Zgorelo je popolnoma poslopje za popravilo in barvanje vagonov. Škoda znaša dva milijona lir. Zgorelo je ves tovarniški material ter 24 železniških voz, ki so bili pravkar dogotovljeni.

s To in one z Gorikoga. Spovedni listki za veliko noč so bili po Goriskem zaplenjeni, ker so bili natisnjeni v slovenskem jeziku in se je goriska prefektura postavila na stališče, da niso v smislu konkordata dovoljeni. Tako so orožniki zaplenili spovedne listke na Tolminskem, kakor na pr. v Čepovanu, nadalje na Vipavskem v Črničah, Batujah in Oseku. — V Slnaku pri Ledinah je umrl Janez Vehar, ki je bil eden najmočnejših posestnikov v

idrijskem okraju. Na Vrtniku nad Idrijo je umrl posestnik Janez Mlakar. Umorila ga je jetlika. V Idriji je umrla Marija Petrar, babica. — Od tle do cvetne nedelje so imeli mirni misijonarji v Spodnji Idriji misijon. — V idrijskem okraju prede trda kmeti. Mleko po mlekarah plačujejo 20—30 stotink za liter, medtem ko je bilo pred leti po 60 stotink. Zivina nima cene. Teleta se plačujejo po 2.50, govedo najboljšo po 3.50 za čisto težo. Prašiči so se nekaj podražili in gredo po 3.80 prve vrste, prej je bila cena od 2.70 do 3.10. Vse polno kmetij gre na boben radi visokih davkov. V februarju je bilo pred goriskim sodiščem na predaj okrog 80 posestev, ki so večinoma ostala nepredana, ker ni bilo kupcev. Zelo so bili prizadeti kmetje radi globe pri zakolu prašičev, ker niso hoteli javiti, da bi ne plačali davka. Nad sto kmetov je moralo plačati kazni najmanj 100 lir. Nekdo je plačal celo 700 lir. — Zima je v Idriji zelo huda, celo gozdnemu ostrbniku je zmanjkalo drv, ker je vse nestalne delavce prej odloščilo in se ni preskrbelo s potrebnim kurivom. Tako se je zgodilo, da je moral gozdni urad kupovati drva od rudnika.

Madjarska

s Delavci se gibljejo. Te dni so priredili brezposelni delavci v madjarski Budimpešti velike demonstracije. Zahtevali so od vlade ali delo ali podpore. Bolj sta hudiče so razbijali s kamenjem trgovske izločke ter šipe na tramvajih in avtobusih. Policija je zaprla 20 oseb. Pred demonstracijami je bila velika socialistična svečanost, katere se je udeležilo 10.000 oseb.

Negovanje lepote

na medicinsko-kozmetični podlagi, to je nova smer, ki je zares dobra, če se za to uporabljajo pripomočki, katerim z medicinske strani ni prigovora, kot so: Fellerjeva Elza-pomada za zaščito kože in Fellerjeva Elza-pomada za rast las. Za vnaprej poslanih 40 Din 2 lončka brez daljnjih stroškov pri karnarju Feller, Stubička Doraja, Elzstrg 16. Savska.

Japonska

s Predsednik vlade z jeklenim oklepom. Predsednik japonske vlade nosi že od volitev, ko so zmagali najzagrizenejši narodnjakari, jeklen oklep, ki ga revolverska krogla ne more prebiti. V zadnjem času so namreč atentati na politike na dnevnem redu. V minulemu letu so bili med drugim ubiti: znani vodja nacionalistov in industrijalec Dal, bivši finančni minister Inuie in bivši predsednik vlade general Hamaguci. Zato tudi predsednik vlade ni edini, ki nosi jekleni oklep. Večino napadov so izvršili člani »Društva črnega zmajca«, neke tajne organizacije, ki se bori proti nasilju in hoče, da pride prava narodna volja do veljave.

Amerika

s Lepa prireditve »Orlac. Katoliško izobraževalno društvo »Orlec v Clevelandu je priredilo 18. marca v Slovenskem narodnem domu zanimivo Molierejevo trkajanko »Skapinove zvijače«, med odmori sta sestrji Kopore zapeli nekaj ljubkih slovenskih pesmi, dalje je nastopil znani telovadelec Ilc in pa 10letna umetna plesalka Jean Zivoder. Čisti prebitek te prireditve je namenjen za opravo nove cerkve sv. Vida.

s Razno. V Clevelandu so odšli v večnost: Josip Marinčič, doma iz St. Vida pri Stični;

Ana Hrastar, Angela Trinko, roj. Gošnjak iz Matulj pri goriskem St. Petru; Ana Berislavič, Franc Strmole iz Zgornjih Fužin, sara Zagradec; Marija Komin iz Sodražice, Karel Ottoničar nekje s Notranjskega; Janez Winkler; Janez Sportič nekje s Hrvaškega, Josip Ferlan iz Cerkljice; Josip Mehle iz Luč, sara Zalna; Marija Budan, roj. Plečko, iz Blatine Brezovice; Angela Lušin, roj. Vesel iz Sodražice; Josip Kardel iz Poljan pri Smihelu na Dolnem skem. — V Aurora Minn. je zapustil solun dolino Janez Roblek. — V Little Falls, je umrla vdova Gertruda Susman, roj. Sedej iz Podlipa pri Vrhniki. — V Maple Heights, O., je ugrabila nemila smrt veseliga pevca Alojzja Lipoglavšek iz Drče, župnija Boštanj. — V South Chicago Ill. je preminula Marija Kapler iz okraja Zumberak na Hrvaškem. — V Steelton, Pa. so pokopali Terezijo Petrašič, roj. Malešič iz Radovičev pri Metliki.

Drobne novice

96.222 katoličanov je bilo lansko leto na Japonskem. (Vseh prebivalcev je nad 64 milijonov).

Posvetovanje v svrhu zaščite domače pčenic se vrši v Turčiji.

1.651.000 brezposelnih ima Italija. Podpiranih je le 254.000.

82 let je živela v samostanu v mestu Fanten sestra Marija Marta Butti. Je umrla 90 let stara.

1.5 milijarde mehiških dolarjev znaša škoda povzročena radi zadnje vojne na Kitojskem.

Češki ministar dr. Šramek voditelj ljudske stranke, je odšel v Egipt.

Prepovedan je uvoz češkega komunističnega tiska v Jugoslavijo.

Češki šupan Jech Čermak pride v kmetem iz Amerike v Prago.

V češkem Kromerihu je umrl senator Franc Valoušek, član čekoslovaške ljudske stranke in velik prijatelj Slovencev.

Vlada Združenih držav Amerike je prepovedala nadaljno priseljevanje ljudi iz evropskih držav.

6500 dolarjev je našel na ulici v italijanski Mesini neki redovnik-dominikanec in jih oddal policiji.

300.000 frankov je stal državno pogreb ministra Brianda.

41.179 milijonov frankov znaša francoski državni proračun za leto 1932.

4 skladišča streliva so zletela v prlek blizu kitajskega Kantona.

Gadi varčevanja hočejo zapreti veliko pariško opero.

Zenske se smeje biti notarji in sodniki, je sklenil francoski senat.

Več kot 50 krajev je pod vodo v severni Kavkaziji.

6 bližnji vladni krizi v Češkoslovaški piše časopisje.

KLOBUKE

v vseh najnovjših barvah in oblikah, tudi razne športne klobuke in čepice vam nudi bogato založena trgovina

Mirko Bogataj prej Pok

klobučar — Ljubljana, Stari trg 14

Cene nizke! Domača postrežba

Poravnajte naročnino!

Priloga se prvi slovenski zaveš

Vzajemna zavarovalnica Ljubljana

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

PODRUŽNICE:

Celje, Palača Ljudske posojilnice, Zagreb, Starčevićev trg 6, Sarajevo, Aleksandrova cesta 104, Split, Ulica XI. puka 22, Beograd, Poljarska 2

Velikonočni pozdravi

Veselo velikonočne praznike, obilo sreče, zdravlja in zadovoljnosti žele vsem poštenim Slovencem, zlasti slovenskim fantom in dekletom sledeči slovenski fantje, ki bodo letošnje velikonočne praznike obhajali krajši:

Slovenski fantje mitraljezi 19. pešpolka v Kragujevcu: Alojzij Milinar, Alojzij Veber, Franc Petek, Jože Rus, Franc Mote, Alojzij Lovšin, Ivan Gačnik, Alojz Hegler, Alojz Andolšek, Ernest Hoče, Anton Urmož, Alojzij Kostrun, Rudolf Nik, Anton Rus, Jože Mele, Jože Mahne, Franc Bajt, Anton Segn, Janez Kranjc, Anton Zalar, Janez Župančič, Jože Hiti, Janez Silc, Franc Kotar, Alojz Moravc.

Slovenski fantje, službi v Džakovici na albanski fronti v 1. bateriji topniškega polka: Franc Mlakar (Kozarske), Matevž Hacc (Podcerkev), Strle Janec, Tome Franc (Podlož), Franc Modic, Anton Modic (Lipen), Troha Anton (Prezid), Justin Jure (Lutine), Mravlje Stanislav (Zerovski vrh), Kušar Miha (Podutik), Zaplotnik Ignac (Jezerko), Bonta Janez (Sv. Ožbolt), Demšar Janez (Železniki), Tone Miklič (Lukovk pri Trebnjem), Poklukar Jože (Gorje), Uršič Julij (Stranje pri Kamniku).

Slovenski fantje, ki služijo v 41. pešpolku v Osijeku: J. Vrana (Pečice), J. Potočar (Gor. Vrhpolje), Pirc J. (Dol. Straža), Pavlin J. (Žapuže), St. Novak (Orehovica), J. Miklavčič (Loka), Ant. Pavlin (Gor. Mokropolje), Ivan Jazbec (Sebenje), Ant. Vovk (Ratež), Iv. Marolt (Resa), Fr. Rus (Žužemberk), Iv. Krečič (Radvanje), Edi Obvolj (Trbovlje), J. Gešman (Muta), Albin Štebe (Sv. Jakob ob Savi), Seman Fr. (Selca), Zorman Ant. (Komenda), Henkman A. (Toplice), Kočevar J. (Rakek), Korelec Fr. (Mačkovec), Adolf Din (Trebnje), Ravnohrib Fr. (Polhov Gradec), Jančar Lud. (D. M. v Polju), St. Kogej (Kamnik).

Slovenski fantje, kateri služijo pri 46. pešpolku v Bitolju: Škulj Ant. (Vrbje), Sinkovec Iv. (Šmarjeta), Nardin Ant. (Sela pri Toplicah), Krol Mat. (Prevalje), Konjšček J. (Guštanj), Pinoza Iv. (Sevnica), Golob Ant. (Maribor), Tinčič Matija (Kojnice), Gajar Viktor (Celje), Bizjak Fr. (Krske), Jak. Petrovič (Borovnica), Rački Ant. (Kočevje), Mlakar St. (Poljane), Martin Turk (Gor. Sušica), Sotelišek Leop. (Brezice), Kezman Iv. (Kapele), Iv. Sumrak (Brezice), Vinkel Iv. (Mežace), Kranjc Iv. (Celje), Gračner Edv. (Rajhenburg), Kirin Al. (Žužemberk), Zagar Mari. (Škofljica), Vovk Fr. (Škofljica), Avg. Brumen (Črna), Kuprej Mih. (Danič), Mart. Kotnik (Kotlje), Kobilj Leop. (Kotlje), Novak St. (Ljubljana), Fr. Črne (Hrušica), St. Pavčič (Hrušica), St. Dobro (Brezje), Ant. Mezek (Kopačnica), Jos. Lah (Cerknica), Jos. Krasovec (Vrhnika), Fr. Polnec (Škofja Loka), Vodusek Adolf (Ruše), Kalam. And. (Cerkije), Popic Jož. (Celje), Silc Ivan (Ribnica).

Slovenski fantje, ki služijo pri 56. pešpolku v Djakovski Klemenčič Martin, Bajc Al., Turšič Cse, Zorko Kavel (vsi z Rake pri Kiskem), Janez Smolčič, Fr. Duh (St. Jernej), Fr. Bratkovič (Bela cerkev), Janez Novak, Hočevar Jože, Mazič Leop. (Rajhenburg), Fr. Tomič (Čatež ob Savi), Hvalič Fr., Joško Krulc (Dobova), Al. Mihlin, Fr. Rebernik (Bizeljak), Fr. Veget (Sv. Križ pri Kostanjevici), Fr. Zorko (Zdole).

Slovenski pri 11. topniškem polku v štipu: Kaplari: Janez Zunič (Butoraj), Janez Niklič (Čatež pri Vel. lok), Vinko Poje (Babno polje), Dimc B. Ant. (Čatež pri Vel. lok); redovi: Forkapič B. (Novo mesto), J. Gorjanc (Kranj), Škofl Stefan (Polhov Gradec), Pancar Ant. (Čatež), Anžur H. (Roje), Mat. Ule (Zirovnica pri Rakeku), Anton Žitnik (Mavčice).

Slovenski fantje, zlasti Belokranjci, službi v 7. konjeniškem polku v Skoplju: Gabrijan Iv. (V. Sela pri Črnomlju), Pavlakovič Iv. (Preloka), Jaka Fr. (Tribučje), Smalc M. (Dragatš), Smolec J. (Stari trg), Strk J. (Stari trg), M. Turnšek, Kobilj Leop. (Mozirje pri Celju), Kočičnik Iv. (Sv. Jurij), Skok Fr. (Polzela), Plaskan Iv. (Polzela), Dolar Fr. (Zalec), Zupšek Iv. (Gorenje), K. Koc (Dobrna), Lapornik J. (Dobrna), Martin Črnogel (Grabrovec pri Metliki), Mart. Berkovec (Zemelj), Strudel J. (Gričje), Ign. Kukec (Sv. vasi pri Čabru), Mramor Fr. (Male Lašče), M. Frole (Bloke).

Slovenski vojaki iz Belgrada (ministrstvo za vojsko in mornarico): Zvab M. (Bled), Odr And. (Štador), Dolar Lud. (Maribor), Lesar Fr. (Brezje), Vrhovec Fr. (Ljubljana), Božič J. (Novo mesto), Bizjak H. (Podgrad), Ožbolt Ant. (Brezgova), Prežorski Lud. (Višnja vas), Lakner J. (Duple), Fra-

Schichtov

RADION pere sam

Belejšje vse bolj kakor
cvetna belina,
ampak nikomur ne sme
iz spomina:

1. Raztopi Radion v mrzli vodi.
- B. Kuhaj v raztopini perilo 20–30 minut.
- C. Izpiraj perilo najprej v gorki, potem v mrzli vodi.

JR B/32

in... belejšje

kel B. (Ljubno), Meglič J. (Lom), Pečar J. (Ljubljana), Perič M. (Šenčur), Dolinar Ign. (Dobrova), Vesel Al. Ravne, Stefan St. (Krasce), Šifrer J. (Primakovo), Sešek St. (Šmartno), Pretnar J. (Podhom), Černe R. (Zirovnica), Sešek Ant. (Zg. Kašelj), Šumberger K. (Sp. Kašelj), Smole David (Gamelj), Vrhovnik Fr. (Lahovče), Ret Jak. (Župerno), Murko J. (Sv. Bolfenc), Rogina Jak. (Sp. Hajdini), Križan N. (Sestrje), Petek Fr. (Mestni Vrh), J. Knaus (Mali log), Koleša R. (Ljubljana), Saje A. (Dobrnje), Bornšek M. (Prekorje), Ahčančič Anton (Kranj), Rozman Al. (Zdole), Golouh Ign. (Dol pri Hrastrniku), Kambič Iv. (Semič), Stanič V. (Hodinja), Koprivnikar K. (Štang. Poljane), Šetina Ant. (Zbilje), Remškar Iv. (Brezovica), Turk Iv. (Mokro polje), Plahuta K. (Kaločje), Hotnik Al. (Dane), Hočevar J. (Podgora), Križan Iv. (Vuzenica), Pirnat VI. (Vel. Poljane), Škulj Al. (Mala Slivnica), Purnat Ant. (Šmartno), Marolt J. (Konoplje), Pečnik Al. (Bruhanje), Ušerik Dom. (Bloke), Jarc Maki (Sv. Ožbolt), Kušnik S. (Sv. Duh), Ign. Šušteršič (Rogatec), Jarc Fr. (Sr. Gameljne), Kastelic J. (D. M. v Polju), Vidic Ahacij (Sejn), Intihar Al. (Zgajmarje), Orehek Fr. (Domžale), Brtonč Fr. (Domžale), Debevc G. (Vel. Lašče), Škulj Al. (Vel. Lašče), Brinovec Fel. (Trebnje), Gradisar V. (Vinica).

Slovenski fantje, službi pri 10. artiljerijskem polku v Nišu: Troha Fr., kaplar (Babno Polje), Truden Vinko, kaplar (Kozarske pri Starem trgu), Jožef Ozvald (Jurjevica pri Ribnici), Albin Valjavec (Laše pri Trzinu), Dominik Lovšin (Lutje pri Ribnici), Zakrajšek Jožef (Pokonji hrib pri Ro-), Bartol Karol (Loška Potok), Mikulčič Alojz (Travniki pri Loškem potoku), Rusa Alojz (Drenov grič), Mandelj Alojz (Čatež), Nobina Alojz (Podturn), Herbol Jurij (Sp. Log), Sinkovec Franc (Rov-), Vovk Jožef (Zafara pri Žužemberku).

Slovenski fantje, ki služijo pri 2. zrakoplovnem polku v Rajlovcu pri Sarajevu: Al. Simončič (Kronovo), Jože Retelj (Novo mesto), Franc J. (Bohinjska Bela), Salamun K. (Šmarje), Jarc F. (Oražem Iv.), Svetek Jak., Meden Mirko, Ori Iv., kaplar (vsi iz Ljubljane), Bokavšek Iv., Gorie Fr. (Mostje pri Ljubljani), Avg. Lješnik (Celje), Abrahamsberg Fr. (Planina pri Rakeku), Maček Al. (Logatec), Brodnjak Iv. (Ptuj), Kržišnik Fr. (Škofja Loka), Štraus Ant., Kramberger A., Kocberg Jan., Hojs Jan. (Slovenske gorice), Strab Rud. (Maribor), Ign. Ceglar (Stična), J. Rožanc (Guštanj), Al. Strajner (Zagorje), St. Tramte (Breska vas), Skri-bar Zdr. (Ljubljana).

Sotlerji avto-odreda pri 2. zrakoplovskem polku v Rajlovcu: Svetek Jakob, Meden Mirko, Abrahamsberg Franc, (Ljubljana), Stražnar Alojz (Zagorje), Rožanc Joško (Prevalje), Brodnjak Ivan (Ptuj), Ceglar Ign. (Stična), Trente St. (Krško). Devrari v Mali Buni na Hrvaškem: Anton Lavrič, Al. Segn, Vinko Mohar, Al. Lavrič, Ant. Segn (vsi iz Segove vasi), Ivan Mohar, Al. Debeljak, Jože Debeljak (vsi iz Retij), Jože Brinšek in njegov sin Jože, Jože Knaus, Franc Lavrič (vsi iz vasi Itrih pri Loškem potoku).

Slovenski fantje-vojaki, službi pri 12. topu. polku v Kosovki Mitrovici: Loboda Karol, (Dol pri Ljubljani), Bitenc Peter (Dragomelj pri Domžalah), Rusjan Alojz (Sp. Kašelj), Noč Pavel (Selo pri Zirovnici), Zorko Jakob (Semična pri Golniku), Cengle Ivan (Ribno pri Bledu), Smukavec Andrej (Podjedje pri Boblinju), Stare Franc (Stražisce), Hribar Jože (Koeze nad Lj.), Leben Franc (Selca nad Skosjo Loko), Škrblinok Franc (Slov. Bistrica), Stigar Janoz (Gorjše), Demškar Andrej (Log), Stušek Viktor (Boh. Bistrica), Smrkol Fr. (Ušatšče), Paklč Anton (Ravne), Drempetič Fr. (Kranj),

Vehovec Ciril (Voklo), Golob Anton (Mirna), Simončič Martin (Zapuze), Pohleven Franc (Selca), Siker Peter (Debeni nad Skofjo Loko).

Podkastniška četa 56. polka v Djakovici: Kaplar Duh Alojzij (St. Jernej), kaplar Zorko Karol (Raka), kaplar Bratkovič Anton (St. Jernej), kaplar Pake Franc (Raka), Smolič Janez (St. Jernej), Klementič Martin (Raka), Bajc Alojz (Raka), Arh Ivan, (Leskovec), Turšič V. (Raka), Kaplan Anton (Raka), Cimzar Joško (Predosije), Vigel Franc (St. Križ), Rebernik Franc (Biseljsko).

Slovenci pri 26. topn. polku (I. goraka divizija, I. bat.) v Pirotu: Kaplarja Franc Brčan, Luče pri Višnji gori, Franc Kocman (Hrastnik), redovi: Ludvik Dolanc (Dobovec), Jakob Ojstršek (Laško), Albert Pragar (Zagorje), Maki Grejan (St. Jurij ob j. ž.), Jakob Zavešček (Store), Rudolf Rovšek (Kresnice), Franc Vodenik (Zagorje).

V peš. polku kraljeve garde: A. Mohar, Jože Bambič, Iv. Bartol (Loški potok): Franc Janez (Stari kot), A. Grlica, Franc Bartelj, Franc Murgelj (Mirna peč); V. Cajhen (Dol); Fr. Kranjc (Ljubljana); Košak F. (Gabrovka), S. Mirtič, A. Vidmar (Dvor); Jože Kljun (Ribnica); I. Vrček, P. Pozeš (Novo mesto); Ant. Gorenc (Novo mesto).

Slovenski fantje, ki služijo v Dunavski divizijski bolnici v Beogradu: Albin Sušnik (Gora pri Vatah), Franc Švelc (Huje pri Kranju), Stefan Čuček (Slinivca pri Mariboru), Andrej Komprej (Javorje pri Prevaljih), Rudolf Kuhelnik (Meža), Ant. Avbar (Gor. Golobodol).

Fantje, ki služijo v 6. četi 21. pešpolka v Skoplju: Kaplari: Alojzij Erzar (Jesenice), Alojzij Traven (Repne), Anton Konejandžič (Ljubljana), Kristijan Lakota (Dovje); redovi: Franc Sever (Male Prece), Jakob Jagodič (Luže), Pistotnik Ferdinand (Čepље), Ivan Podgoršek (Senturška gora), Joško Jevnišek (Dolič), Stanislav Rabič (Boh. Bistrica), Ferjan Anton (Selca), Ciril Pretnar (Jesenice), Miha Klemenec (Vrhopolje), Anton Starič (Smarjeta), Franc Jakše (Tribučje), Adam Josip (Slovenjgradec), Janez Križaj (Naklo), Stefan Vidmajer (Polzela).

Slovenski fantje, ki služijo pri art. polku kraljeve garde v Beogradu: Ivan Dolac (Vel. Pišec), Zumer Stefan (Stražgojina, Stanko Perpar (Korita pri Dohraču), Feliks Papež (Selahinje), Osretkar Karol (Dol pri Ljubljani), Anton

Potokar (Plešivca-Zalna), Pirc Janez (Črkuše), Intihar Franc (Presejce), Jerman Franc (Ločana), Lep Milan (St. Duh), Teran Janko (Trstenik), Bogataj Janez (Javorje), Joško Hriš, Rajic Alojz (Trbovlje), Zihert Franc (Planina pri Rakeku), Starič Franc (St. Rupert).

Voščila slovenskih fantov iz Bitolja: Vinkl Maki (Mežica), Lesjak Florjan (Smihel pri Mozirju), Presečnik Ivan (Gornji grad), Filip Franc (Prevalje), Kajič Anton (Radčec), Strmčnik Jurij (Slovenjgradec), Radanovič Matija (Kapele), Beuc Josip (Gornji grad), Sumrak Franc (Brezice), Soba Ivan (Brezice) in Tkanec Jecip (Dramlje).

Slovenski fantje, ki služijo v Splitu pri 54. pešpolku: Jožef Sušnik (Drolovka), Ivan Roselnik (Sinkov turn), Ignacij Vidmar (Jezero pri Trebnjah), Franjo Omerzo (Meste pri Kamniku), Jožef Zvab (Javornik), Ignacij Hladnik (Rovle), Jožef Pavliš (Podgorje), Ferdo Koblar (Martinovci), Jožef Kapus (Bled), Ante Dogarin (Drolovka).

Dekleta, ki so uslužbene v bolnišnici v Vel. Kikindi: Ana Hrovat, Pepca Povše, Mica Resnik, Lojzka Božič, Francka Zavrli, Mica Medvedek, Francka Novak.

Slovenski fantje vojaki v službi v stabu III. armadne oblasti v Skoplju: Jože Kekić (G. Prekopa), Jože Kavčič (Orehovec), Anton Unetič (Sajeve), Karol Krlin (Gradišče), Boštjan Kavalir (Kranjska gora), Cene Bokalič (Mengeš), Ciril Zirovnik (Mengeš), Ignac Debeljak (Košorje), Jože Cvelbar (Vojška vas), Franc Belcjan (Klopce), Pajer Franc (Senčur).

Slovenski fantje v Skoplju (54. pešpolk): Podnadrednik Franc Tonkovič (od Brežice) na službi v 1. četi 50. pešpolka; vojaki: Susman Alojzij, Prek Maki, Virant Jože, Borja Jože, Polenšek Anton, Jerant Tomo, iz 2. čete 50. pešpolka: Glinšek Franc, Pikočnik Alojz, Tepu Jože, Somec Alojz, Benčina Rudolf in Murgelj Viktor iz 1. čete 50. pp.; Rebol Janez, Peter Smolej, Mavr Alojz, Sever Alojz iz 3. čete 50. pp.; Belcjan Franc in Tonkovič Jože iz 23. pešpolka.

Holandski Slovenci zaposleni pri rudnikih v Eysgelshovus: Anton in Justina Androja (St. Jernej), Angela Kušljan (St. Jernej), Matija in Josip Praznik (Loka pri St. Jerneju), Ivana in Anton Judež (Stopiče).

Fantje 25. pešpolka v Tuzli: Franc Kržaj (Zaplana), Vondina Janez (Ziri), Pivk Pavel (Ziri), Jože Cop (Sp. Gorje), Simon Koren (Sp. Gorje), Zupan Benedikt (Rakek), Ignac Erast (Cerknica), Vinko Blažič (Bodice), Drole Viktor (Zagreb), Belj Rudolf (Jajce), Franc Osterman (Rovte).

Slovenski fantje vojaki iz osiške artilerijske delavnice: Drago Hmeljak (Boh. Bistrica), Adolf Dim (Trebnje), Jančar Ludvik (D. M. v Polju), Franc Cernillec (Dol pri Ljubljani), Kočevar Janez (Stari trg), Žužek Franc (Vel. Lašče), Edi Ožbol (Hrastnik), Gešman Josip (Muta), Fric Vogrin (Maribor), Blažič Ivan (St. Bistrica).

Slovenci pri 8. mitralj. četi 19. pešpolka v Kragujevcu: Milnar Alojz, Franc Bajt, Jože Mela, Jože Hamovec, Janez Kranjc, Anton Šega, Jože Mašne, Jože Hill, Jože Prušek, Janez Zupančič, Ludvik Snel, Anton Zalar, Ivan Silc.

Slovenski fantje, služenci pri 21. polku v Skoplju: Kaplari: Bokalič Vinko (Mengeš), Janko Kešnar (Cerklje pri Kranju), Generoz Golob (Mekinja), Traven Alojz (Repnje), Podjed Franc (Godič), Rekar Franc (Kardovna), Podlipnik Alojz (Boh. Jezero), Ropret Ivan (Senčur pri Kranju), Zarnik Peter (Senčur pri Kranju).

Evelth-Mina, Amerika. Najlepše podrote čez široko morje obanem srečne in veselo valično nočne praznike vsem svojim v domovini ter znanjem in prijateljem in študentem John Shopa, Louis Kludis in Louis Vesel.

Slovenski fantje — služenci pri mitraljski četi 2. bataljona 21. pešpolka v Skoplju: Kaplari: Cerar Franc (Domžale), Ravnik Franc (Jesenice), Dežman Alojz (Luncovo), Podlipnik Alojz (Laški Rovt), Kešnar Janez (Smarje pri Cerkljah), Suželj Peter (Kamnik), Markelj Ivan (Boh. Bela), Pekoč Viktor (Boh. Bela). Redovi: Vovk Jakob (Bled), Nastran Albin (Rudno), Zalekar Peter (Bodica), Rak Anton (Vrhopolje), Smolej Franc (Koroška Bela), Zupančič Janez (Boh. Bela), Bohar Peter (Vasca pri Cerkljah), Semprimožič Franc (Spitalič), Kozelj Franc (Gorje).

Slovenski fantje služenci v 7. barbaletni bateriji 30. art. polka v Osijeku: Kaplar Mizovec Franc; redovi: Franc Žužek, (Vel. Lašče), Franc Cernillec (Dol pri Ljubljani), Košar Franc (Mekinja), Miha Anton (Borovnica).

Za velike dobitke sreč za zgradbo katedra'e

Dobrodelnega društva sv. Vinka v Beogradu

je treba najmanjših vlog

V današnjem težkem gospodarskem položaju more srečen slučaj rešiti situacijo. Radi tega kupite

srečko za zgradbo katedrale

in ta mali riziko Vam more prinesiti že

1. maja 1932

na dan enkratnega žrebanja celo premoženje

Cene srečk:

Dvojna srečka Din 200.—

Cela srečka Din 100.—

Polovica srečke Din 50.—

Četrtnina srečke Din 25.—

Glavni dobitek:

Din 5.000.000.—

Najmanjši dobitek:

Din 10.000.—

Srečke prodajajo: vsi župni uradi, kolekture, denarni zavodi, cerkvene in dobrodelne ustanove itd.

Centrala:

Beograd, Ulica Jovana Ristića 20

Prodajna podružnica:

Zagreb, Tvrtkova ulica 3

KAJ JE NOVEGA

Osebnosti

d G. Bogumil Remec, ravnatelj II. državne gimnazije v Ljubljani, je po službeni porabi premeščen v Kruševac za ravnatelja tamkajšnje državne realne gimnazije.

d Poroka. Na Blečjem vrhu sta se poročila g. Franc Škerjanc z gđ. Karolino Zore. Poročilo jih je č. g. Janko Dolenc, župnik na Trebelnem. Castitamoi Gospod Škerjanc, je dolgoletni naročnik »Domoljuba«.

d Stiriideset let že ometa saje dimnikarski mojster g. Jurij Klančar na Blokah. Naj se še mnogo let ozira, »kaj je kaj dima in saje in naj s strgulo in metlo krepko čedi na vse strani!

d Odlikovanje bivšega velikega župana. S kraljevim ukazom je upokojen in odlikovan z redom jugoslovanske krone 3. vrste dr. Vilko Baltić, bivši član državnega sveta.

d Za častnega konzistorijalnega svetnika ljubljanske škofije je imenovan g. dr. Josip Demšar, profesor-veroučitelj na državnem moškem učiteljskem v Ljubljani. — Cestitamoi!

d 60 let je dopolnil katehet, profesor g. dr. Josip Jerše v Ljubljani. Naj blagoslovlja Gospod njegovo delo za Cerkev, mladino in narod tudi v bodoče!

d Še ena šestdesetletnica. To je obhajal 19. marca posestnik in mlinar g. Josip Košir v škofji Loki. Dobrih šest let je bil ujetnik v Sibiriji. Ni bilo vse dobro tam, ampak še bi rada videla tiste kraje, kaj ne, Jože? Bog živi! — S.

d Dr. Fr. Zupanc je otvoril odvetniško pisarno v Trzinu. Glavni trg 18 v hiši Mally & Hemberger.

Domače novice

d Gospodarski nasveti za prihodnji teden. Poljedelstvo: Če že nismo, preskrbimo si dobro deljino in travno seme. Če le moremo, posušimo travnike z nitrofoskatom. — Živinoreja: Slabotnejše male prašičke silimo takoj

Drugi telegrafski eskadron, Niš: Iz 4. konj. polka: Bauman Jožef (Sv. Lovreac, Dr. p.); Spendič Franjo (Salovci), Jug Janoz (Podvinci), Vajš Franc (Sv. Križ pri Ljutomeru), Kolenc Franc (Mokanci), Kramar Franc (Zamarkovas), Kovač Jožef (Loreče), Petrič Jožef (Livonci), Klasič Stefan (Cirkovce). Iz 7. konj. polka: Kačičnik Janko (Sv. Jurij ob j. k.), Pavel Kovač (Breg pri Zidanem mostu), Šitar Karol (Stožice), Alojz Bukovec (Kot), Ivan Pavlakovič (Vinica), Josip Kapler (Celje), Ivan Spendič, Šofer.

Kragujevac, 2. mitraljevska četa 19. pešpolka: Alojzij Weber (Jesenovec pri Zelenikih), Franc Štari (Škofja Loka), Alojzij Koštrun (Kovor), Anton Urmač (Mengeš), Petek Franc, Rus Jože, Rus Anton, Gačnik Ivan, Lovšin Alojzij, Andolšek Alojzij, Hegler Alojzij (vsi iz ribniške doline), Cankar Maks (Lučine), Mrzlikar Anton (Horjul), Mate Fr. (Ribnica).

Slovenski fantje, službojci v 13. četi p. p. kraljeve garde v Beogradu: Franc Adamič (Sv. Gregor), Josip Debevec (Sabožovo p. Borovnici), Ivan Hribar (Zirovnica), Rafael Zgonec (Strmeča pri Cerkljici), Franc Malavasič (Smreče pri Vrhniki).

Slovenski fantje, službi v 5. četi, 19. pešpolka v Kragujevacu: Hrovat Jože, Vidmar Franc (Kamenovrh), Muhit Vencel (Ambrus), Zajo Jože, (M. Globoko), Juvanc Karel (Pontkve), Mali Janoz Šmartno pri Kranju, Kobal Anton (Gorje), Kumeš Avgustin (D. Kot pri Žužemberku), Tabjan Jakob (Gor. Potok).

Društvo sv. Barbare Eygelshoven: predsednik Franc Kihnar, tajnik Plaznik Martin, blagajnik Anžiček Franc in vse članstvo.

po skotenju h bolj mlečnatim, krepkejši živalce pa k manj mlečnatim saskom. Tako bodo uspevali enakomerno. Takoj drugi dan poštipljivo ostre zobčke, da bo svinja bolj mirna. — Sadjarstvo: Dreve bomo začeli saditi, ko sneg zgine in se zemlja osuši. Glavno pravilo je: Ne pregloboko! Gnoj naj ne pride s koreninami v dotiko in naj bo v vrhni plasti, da se bodo razvijale koreninice bolj na površju. Več o tem in mnogem drugem čitaš v »Sadjarju«, brez katerega ne bi smela biti nobena hiša, ki ima okrog sebe vsaj par dreves. — Vinogradništvo: Nadaljujemo rez. Majšim trsom pustimo več rodnege lesa, starim trsom manj. Režemo rozge za cepiče od žlahtnih, odbranih trsov. Cepiče v pesek v hladno klet! Zrigolana zemljišča poravnamo in razmerimo. Ali so že vsi stroji in orodje v redu? — Klet: Pažnja mladim vinom. Ali se prav razvijajo? Ne pozabimo zažveplati prazne posode! Red in snago v kleti!

d Goglova semena so najbolj zanesljiva. d Velikonočne počitnice na ljudskih šolah trajajo od včerajšega 24. marca do včerajšega

d Pomlad prihaja. Po dolgotrajni hudi zimi je nastalo v Mosiarju pravo pomladansko vreme. Po vrtovih kakor tudi po vsej okolici so se razcvetale marelice, mandeljni in drugo sadno drevje. Tudi pomladanske evliče so začele evesli.

d Da pomagata jeseniškemu delavstvu, sta odšla pretekli teden posredovat v Beograd g. župnik Kastelic in g. župan Zabkar. Bila sta povsod prijazno sprejeta. Kaj sta dosegla, bosta pa že sama delavcem povedala.

d 80 kg težkega soma je ujel v Kolpi pri Karlovcu ribič Janko Šimunc. Rešek slučaj!

d »Kovačič iz leta 1920, ki nosijo datum 1. novembra 1920, bodo vzeti iz prometa v treh letih in zamenjani z novimi.

d Zonet vozi avtobus na progah Celje—Št. Jurij, Celje—Laško, Celje—Luče, Celje—Mozirje, Celje—Dobrna, Celje—Vransko.

d 70 delavcev je odpustila radi pomanjkanja naročil tudi koprarska želzarska zadruga.

d Polovica vsega zaposlenega delavstva bo izgubila službo pri podjetju ing. Dukič na dnevnem kopu v Trbovljah.

d Za vino seno. Tam okrog Novega mesca imajo mnogo dobrega vina, sena pa primanjkuje. Pa so rekli: Damo dobro vino, če daš za zameno zdravo seno. Prve kupčije so že sklenili v obojestransko zadovoljnost.

d Tudi upokojencem so znižali draginjske doklade. Več o tem piše »Slovenec« z dne 16. marca 1932.

d Tistim, ki so obupali nad letošnjim vremenom. Vsi se pritožujemo čez letošnji marec in tarnamo, kdaj bo vendar konec zime. Toda lani ni bilo nič boljše, pa je vendar prišla pomlad. V naslednjem navajamo nekaj vremenških podatkov meseca marca 1931: 1. marca: Sneg skoraj popolnoma izginil, proti večeru burja, nato je močno snežilo, ponoči zapadel sneg. — 3. marca: Temperatura —7, —6, —4, proti večeru sneg. — 5. marca: Popoldne snežilo. — 6. marca: Ponoči zapadel sneg. — Dne 7. marca: Dopoldne snežilo. — 8. marca: Ves dan snežilo. — 9. marca: Sneg orali. — Dne 11. marca: Ponoči in zjutraj viharen jug, dopoldne močan sever in nalliv, potem močno snežilo in mrzlo. — 12. marca: —7, zjutraj orali

sneg, jasno. — 13. marca: —6, popoldne močno snežilo. — 15. marca: Čebele prašile, na Gradu so se smučali. — 19. marca: —5, krasen dan. — 23. marca: Krasen pomladanski dan Čebele močno prašile in donašale obnožino. Nastopila je pomlad. — Zadnjikrat je lani močno snežilo 14. aprila dopoldne, nato se je zjasnilo. 15. aprila je padla zadnjikrat slana (—5) 30. aprila pa so zacvetele češnje.

d V doglednem čas uprیدهjo v promet nove znamke po 1.50 Din in 75 par.

d Diktatorju poljske republike maršalu Jozefu Pilsudskemu so priredili prijatelji v Ljubljani primerno svečanost, ki pa ni bila dobro obiskana.

d Reševanje gospodarske krize. V »Slov. Gospodarju« čitamo: »Mariborsko društvo »Ogenj« vrši agitacijo za sežiganje ljudi po smrti. Priredilo je te dni zborovanje. Namesto da bi predaval kakšen mariborski strokovnjak upeljevanje mrličev, so si naročili nemškega strokovnjaka iz Gradca. Pripovedoval je spustljivo poslušajočim storijske o nekkih kardinalih, ki so se baje dali sežgati. Imena teh kardinalov pa je ta strokovnjak na potu iz Gradca v Maribor pozabil. Pripovedovati je znal o nekkih graških duhovnikih, ki so baje tudi pristaši mrliškega sežiganja. Ni pa razodel njihovih imen niti ni razkril tajnosti, kateri veriti v »duhovniške« pripadajo. Katoliški gotovo ne. Pripovedoval pa je poslušalcem tudi stvari, da so se jim ježili lasje ter bi jim tudi želodec skoraj prišel iz ravnotežja. In da ne bi samo slišali takih stvari, marveč jih tudi videli, jim je pokazal slike, kako strašno da izgleda truplo, če se pokoplje v zemlji, zlasti v mokrih tleh, kjer ne more razpadati. Čudimo se, da ni pri tem nazornem sežigalskem pouku nobeden od poslušalcev, oziroma gledalcev omedlel. To je dokaz, da njihovi žilci še prenesajo pokop mrličev, da še torej niso gojili za posmrtni sežig. Kdor pa bi vendar imel željo kot kup pepela biti ne položen v grob, marveč shranjen v kakšni vdolbini, njemu dajejo graški Ognjičarji možnost, da se more dati v bodočem graškem sežigalskem sežgati za isto ceno, kakor nemški Ognjičarji. In da ne bi ta želja ostala skrita v kotičku pepela želnega srea, so rekateri delavci kar plačali potrebno vsoto za včlanjenje. Tako mariborski socialisti pomagajo reševati gospodarsko krizo delavstva.«

d Kukerica še kuka. V Gorjušah nad Bohinjem je neki fant že 5. marca slišal kukavico, ki je letos priromala v hud sneg in mraz. Da bi le kmalu priklela pomlad, ki so nam jo pratike že oznanile!

Med brati Hrvati

d Raspis zagrebškega mestnega posojila v znesku 200 milijonov Din je ministarstvo v načelu odobrilo. Kdo bo plačal to posojilo?

d Pomlad je že na Hrvatskem Primorju. Opažati je, da se poživlja turistični promet. V sušaskem pristanišču je trgovski promet oživel. Pristanišče je polno parnikov, tako tudi novo pristanišče na Brajdici. Pred pristaniščem čakajo parobrodi, da dobe prostor v pristanišču. Po večini nakladajo parobrodi les, oziroma drva za izvoz. Po vsem Hrvatskem Primorju je že par dni prav lepo solnčno vreme.

d Tudi Trzin ima, kar se doslej ni imel, advokata namreč. Te dni je tam otvoril pisarno odvetnik g. dr. Fran Zupanc.

d V »Narodni Svijestici« št. 11 čitamo: Ob priliki stoletnice rojstva Miroslava Tyrša je škof dr. J. Srebrnič poslal vsem sokolskim društvom krške škofije posebno pismo, v ka-

Begunci. Iz razvalin Sanghaja reši Kitajec svojega sinčka in vse svoje premoženje. Nad 70.000 prebivalcev je moralo zapustiti svoje domove vsled napadov Japoncev na kitajsko ozemlje.

Pesnica Naidu — predsednica vseindskega kongresa. Tudi v Evropi znano prijateljico Gandija, gospo Sarodšini Naidu so izvolili za predsednico vseindskega kongresa, ker so vse ostale voditeljke Angleži zaprli.

»Moj Bog, kako me trga po zobeh!«
»Sedaj imaš ravno opoldanski počitek, kar k zobozdravniku pojdi.«
»Kaj misliš, da bom svoj prosti čas tako neumno izrabil!«

Prince Lenart s soprogo po poroki. Kljub protestu staršev se je švedski prince Lenart poročil civilno v Londonu. Ker je izgubil vse pravice, si je izbral ime Bernadotte, po ustanovitelju švedske kraljevske dinastije, slavnem maršalu Bernadottu.

V vsako hišo Domoljuba!

Po volitvah... Čestni pometal odstranjuje poslednje ostanke, ki spominjajo na ogorčeno volilno borbo.

Manifestacija na Irskem. Ko je pred dnevi irski parlament izvolil za predsednika nove vlade Ri-mona de Valero, voditelja ljudske stranke, ki zahteva popolno samostojnost Irske, se je pred parlamentom zbrala ogromna množica ljudi, ki so novemu predsedniku priredili silne ovacije.

terem slika življenje Tyrša in njegovo mišljenje o veri.

d Ljudje se še kopajo v morju pri Dubrovniku. Tudi laslovke so že priletele tja. Pri nas pa zima, mraz.

d Za preureditev mlekarskih zadrug je dobil kmetijski oddelček v Novem Sadu 300.000 Din državnega prispevka.

d Pričetek zračne vožnje. Dne 15. marca je odletelo z zagrebiškega letališča prvo potniško letalo »Zagreb« v Belgrad.

d Srditi boj med volkovi in kmeti. V Čitluk pri Banja Luki je prišlo do srditega boja med volkovi in kmeti. Sneg, ponekod visok do 3 metre, in pomanjkanje hrane je prisililo volkove, da so zapustili planine in prišli v vasi. Na volkove so se najprej spravili psi. Boj med volkovi in psi je bil redek prizor. V kratkem času so volkovi raztrgali pet psov. Nato so stopili v akcijo kmetje s kolmi in sekirami. Razvil se je boj med kmeti in gladnimi volkovi. Deset volkov je pobegnilo, štiri so ubili, tri ranili, enega so pa živega vjeli. Tega so privežali za drevo in ga končali.

d Tretjino vseh naših plevnih črt bodo ustavili, poročajo iz Splita.

d Mesne cene v Osijeku. Odbor za ureditev življenjskih potrebščin je določil govedini sledeče cene: pljuča, jezik, možgani in srce po 6 Din kg (prej 8 Din), prednji del po 10 Din (prej 10—14 Din), zadnji del 12 Din (prej 14). Prašičjo mast prodajajo mesarji na debelo po 8.50 Din za kg.

Iz naše prestolice

d 182.000 brezposelnih je v Jugoslaviji. Tako cantjo delavske zbornice.

d Za angleškega vojaškega atašea pri angleških poslanstvih v Belgradu in v Pragi je imenovan podpolkovnik Daly.

d Za preizvajalske zadruge je nakazanih kmetijskemu oddelku banke uprave v Zagrebu 150.000 Din.

d Za 20 odstotkov hačeje znižati zemljiški davek. To se pravi, če si plačal doslej 100 Din zemljarije, jo boš po sprejetju zakona 80 Din.

d Pomoč zadrugam. Z odlokom kmetijskega ministra in v soglasju s ministrskimi svetovi je odobreno, da se podeli iz državne kmetijske zakladnice podpora 25.000 Din oblasni zadrugi za kmetijski kredit v Splitu, 25.000 Din oblasni zadrugi za kmetijski kredit v Sarajevu, in po 25.000 Din oblasnim zadrugam za kmetijski kredit v Zagrebu, Belgradu, Čupriji in Stojniku.

d Za prirejanje kmetijskih združenih tečajev je dobila glavna zadruga zveza 300.000 Din državnega podpore.

d Nova trošarina na alkoholne pijače bo najbrž sledeča: Trošarina na vino: na 100 litrov vina znaša trošarina po novem zakonu (v oklepaju po starem; vse v dinarjih): državna 60 (50), banovinska 50 (100), občinska 100 (100), skupaj 200 (250). Trošarina je bila znižana za 50 Din na 100 litrov vina. — Trošarina na žganje: na 1 liter 25% žganja: državna 2.50 (3.50), banovinska 0.625 (1.25), skupaj 0.625 (1.25), občinska 0.625 (1.25), skupaj 3.75 (6.—). Trošarina na 1 liter 25% žganja je torej znižana za 2.25 dinarjev. — Trošarina na špirit: Na 1 liter 97% industrijskega špita: državna 17.46 (27.16), banovinska 4.85 (6.33), občinska 4.85 (6.33), skupaj 27.16 (39.82). Trošarina na 1 liter 97% industrijskega špita je znižana za 12.66 dinarjev. — Na 1 liter 97% kmečkega žganja: Državna 13.58 (23.28), banovinska 4.85 (6.33), občinska 4.85

(6.33), skupaj 23.28 (35.94). Trošarina na en liter 97% kmečkega žganja se je znižala za 12.66 Din.

d Zanimivi novi bankovci. V teku marea bodo v zavodu za izdelovanje bankovcev v Topčideru pri Belgradu pričeli tiskati nove bankovce po 1000 Din. Zavod, ki je, kakor znano, last Narodne banke, je izdelal že vse potrebne kliseje. Novčanice po 1000 Din bodo imele lik Nj. Vel. kralja in vodotisk Nj. Vel. kralja. V soglasju s finančnim ministrom je Narodna banka nedavno sklenila, izdelati tudi novčanice po 50 Din, ker bodo sedanje novčanice po 10 Din zamenjane za kovane srebrne novce od 10 in 20 Din. Ti srebrni novci se že kupejo v kovnicah v Belgradu in Londonu in bodo prišli v promet v drugi polovici 1932. Nove novčanice od 50 Din bodo imele lik Nj. Vel. kralja in vodotisk prestolonaslednika Petra v sokolski uniformi.

d Jugoslovanskega konzulata ni več v češkoslovaški Bratislavi. Prenehal je 15. marea in so vsi njegovi uradniki pridržani jugoslovanskemu poslanstvu v Pragi.

da je pošiljanje efektivnega denarja prepovedano tudi v navadnih pismih.

Nesreče

d Stanovanjsko in gospodarsko poslopje je pogorelo posestniku Avgustu Ogrizku v Svoči pri Pljuju.

d Hotela sta iti na divje raje. Posesnikov sin 24 letni Janez Hren iz Žužemberka in še eden sta pripravljala puško na kapsel (fordladeren). Hotela sta iti na divje svinje. Ko sta dovršila naboj smodnika in šiber, sta je prelomila in položila v cekar, da bi pod okriljem cekarja zamogla prenesti puško neopaženo do Krke. Pri tem je pa nesrečno ravnanje povzročilo, da se je sprožil petelin od puške, in skozi cekar je priletel polni izstrelek v nesrečnega fanta, ravno štiri prste pod vratom na levo stran prst. Mladenič je bil takoj mrtev.

d Pod drvmi se je zadušil. Kmet Antou Pejič iz Viljeva pri Brodu se je vračal iz gozda domov na seneh, naloženih z drvmi, katere je mislil prodati v mestu. Ko se je peljal

Za pomladno zdravljenje

PLANINKA-ČAJ Bahovec

Pravi samo v zaprtih in plombriranih zavočih z napisom izdelovalca:

Lekarna Mr. Bahovec, Ljubljana

Odobreno po Min. soc. pol. i nar. zdr. zaa. od. pod br. 2027.

d Tujekoprometni urad je bil te dni odprt v poljski Varšavi. Ima nalogo delati za naš tujski promet med Poljaki.

d Za svobodo in neokruitev jugoslovanskih vrnitvišč se je toplo zvezel v zadnji seji senata bivši rektor beograjske univerze senator dr. Vlada Mitrovič. Čast mu in Bog ga živi še mnogo leta!

d Zastopniki izenamičarjev in tovarniških delavcev trkajo te dni na vrata merodajnih gospodov v Belgradu za pomoč. Pika.

d Proti izvezi domačega in tujega denarja. Da se omogoči nadzorstvo glede deviznih predpisov, se morajo vsa priporočena pisma, namenjena v inozemstvo, izročiti pošti odprta. Nameščene, ki pismo sprejme, bo v navzočnosti stranke pregledal samo vsebino ovitka, pisemska tajnost pa mora pri tem ostati nekršena, to je, ne sme čitati pisem, ga sporočila, nego se mora prepričati samo o tem, ali vsebuje pismo efektivni denar. Če bi bil v pisnu denar, ga bo nameščenec izročil stranki s poljasnilom, da je po deviznih predpisih prepovedano pošiljanje efektivnega denarja v priporočilih pismih v inozemstvo. Če pismo ne vsebuje katerekoli vrste efektivnega denarja, bo stranka v navzočnosti nameščence pismo zaprla in ga izročila v ekspedicijo. Ti predpisi ne veljajo za državne, banovinske in samoupravne oblasti in ustanove, za poslanstva in konzulate tujih držav, Narodno banko in njene podružnice. Občinstvo se opozarja na to,

po nekem klancu navzdol, sta se konja splašila. Pejič se skušal skotiti s sani, da bi ustavil konja, v tem hipu so se pa sani z drvmi prevrnil in pod seboj pokopale Pejičiča. Ker se Pejičič dolgo ni vrnil domov, so ga šli domači in sosedje iskat, pa so ga našli že mrtev. Pejičič se je gotovo dolgo časa boril s smrtjo, ker pa je bil sam v gozdu, ni nihče mogel slišati njegovih klicev na pomoč. Tako se je pod drvmi zadušil.

d Ko je vodil goske na vodo. Utonil je v Starem Pračnu pri Sisku najbogatejši tamkajšnji kmet, 80 letni Ivan Gruica. Kakor navadno vsako jutro je tudi preteklo soboto vodil goske na vodo. Ko je goske že spravil na svoje mesto, je sedel v čoln in počasi veslal proti domu. Pod vasio je pristal ob bregu in v hipu, ko je hotel stopiti iz čolna na breg, mu je spodrsnilo in padel je v vodo, iz katere se ni več pokazal, ker ni znal plavati. Ribiči iščejo njegovo truplo, ki ga pa doslej še niso našli.

d Podgane se mu razgrize obraz. V zagrebški tovarni Sila se je po nesreči zastropil z ogljikovim oksidom delavec Josip Mesič. Ko je ležal mrtev, so se pritepile podgane in mu tako razgrize obraz, da so močnejši mislili, da je Mesič kdo ubil. Sele sodni oglel trupla je dognal pravi vzrok smrti.

d Goreč strop se je vsuž nanjo. V javno bolnišnico v Celju so pripeljali 57 letno preživetkarico Katarino Ivičovo iz Paboršta v občini Hum ob Sotli. Je začela goreti hiša. Pri re-

Velikonočni običaji pri drugih narodih. Zgoraj levo: »Umivanje potoka«, prastari običaj na veliki petek v Gorenji Šleziji; spodaj: »Križ trpljenja« nosijo v procesiji na veliki petek na Westfalskem; na desni: procesija »velega križa« na veliko soboto v Florenci.

Kakor pred sto leti.

Angleški kralj je nedavno imenoval nove dvorske svetojke, ki so bili zapriseženi v zgornji zbornici. Zapriseženci so morali prisostvovati v tradicionalnih nošah s sivimi vlasuljami in črnimi plašči.

Čuvaj svoje zdravje. V Londonu je izbruhnila epidemija hripe. Bolezen se je zelo razširila in so bolnice prenapolnjene z bolniki. Vsi velike nevarnosti nalezljivosti nosijo po Londonu ljudje po javnih krajih, kjer se zbira veliko ljudi, posebne maske.

Predsednik newyorške trgovske zbornice Silas Strawn, ki se je udeležil zborovanja zastopnikov trgovskih zbornic v Parizu, je odpotoval v Berlin. Običaje še druga evropska mesta v svrhu proučevanja gospodarskega položaja.

Zlate poroko sta obhajala v Vinah pri Moravčah Jožef in Marija Klopčič. Vzornemu zakonskemu paru želimo, da bi v krogu svoje dobro vzgojene družine dočakala še več tako lepih jubilejev!

Poslednji zaupnik cesarja Franca Jožefa umrl. Ravnatelj kabinetne pisarne in dolgoletni tajni svetovalec pokojnega cesarja Franc Schiefl je umrl star 88 let. Schiefl je bil desetletja eden najbolj uplivnih ljudi v bivši monarhiji. Imel je vpogled v najbolj skrivne politične načrte in življenje na dvoru Franca Jožefa.

ševanju se je udeleževala tudi ona. Ko je odnašala iz stanovanjske sobe razne predmete na prosto, se je nenadoma vdrl goreči strop ter se vsul nanjo in jo podrl na tla. Pri tem je zadobila hude opekline in težke poškodbe po vsem telesu. Njeno stanje je nevarno, zlasti, ker je dolgo niso spravili v bolnišnico.

d Pahnila je bratev v vodo. Huda nesreča se je pripetila v Sarajevu v stanovanju podpolkovnika Ružičke. Njegova dva otroka, deček in deklica, sta se igrala z 11 letnim Mirkom, sinom kapetana Mutavdžića. Podpolkovnikova služkinja je v kuhinji pripravljala vodo za pranje. Ko je voda zavrela, je poslala velik kotel z vodo na tla. V tem trenutku so vsi trije otroci prihiteli v kuhinjo. Podpolkovnikova hčerka je pahnila Mirka in svojega brata v vodo, ne vedoč, da je voda vrela. Oba otroka sta dobila hude opekline, za katerimi je Mirko v bolnišnici umrl, sinček podpolkovnika pa se bori s smrtjo.

d V propad je zdrknil in utonil 65 letni upokojeni rudar Jurij Stopar iz Črne v Mežicki dolini. Truplo so našli v 20 m globokem jarku ob poti, ki vodi iz Podpeče v Črno.

d Bik mu je zdrobil prsni koš. Kmet Josip Siprak iz Stare Drenčine pri Sisku je pripeljal na tedenski sejum v Sisek naproday bika, katerega je več ljudi vodilo na mestno tehniko. Ko so ga stehali, se je bik nečesa ustrašil, podivil in se izrgal ljudem. Siprakov hlapec, ki je bika dobro poznal, ga je hotel pomiriti. Bik pa tudi njega ni hotel ubogati, marveč ga je z vso silo pritisnil z rogovi ob hišni zid, tako da mu je zdrobil prsni koš. Hudo ranjenega hlapca so takoj prepeljali v bolnišnico. Bika so končno obvladali in ga peljali na klavnico, kjer so ga pobili.

d Je bil že mrtev. V Jagodini je delal v kamnolomu delavec Milan Pavlovič. Nenadoma se je odrgala plast kamenja in popolnoma zasula Pavloviča. Tovariši so hitro priskočili na pomoč in po dveurnem trudu odkopali Pavloviča izpod kamenja, vendar je bil ubogi delavec že mrtev.

d Razne nesreče. Tisto popoldne so se rožnodolski otroci igrali »pravbarje in žandarjev«. Pri tej igri je eden od »žandarjev« ujel »pravbarja«, 10 letnega Engelberta Čiuho, sina vdove po tobačnem delavcu in ga po nerodnosti s palico dregnil pod levo oko tako, da je moral deček iskati pomoči v bolnišnici. — V Lešah pri Radovljici je padla s stola poldrugo leto stara hčerka hišarja Ana Papler in si zlomila levo roko. — 55 letna užitarica Marija Jamnik iz Podgorice pri Kočevju je padla in si zlomila levo roko. — 16 letni Janez Kristan iz Hotinje vasi, ki dela v tekstilni tovarni v Melju pri Mariboru, je zdrsnil ob kotlu vroče vode proti tekočini. V zadnjem trenutku se je še z desnico ujel, da se mu je namočila le leva stran telesa v vroči vodi. Zadobil je tako hude opekline, da ga je rešilni oddelk moral prepeljati v bolnišnico. — Nepričakovana nergoda je zadela 24 letnega delavca Franca Neuwirta v Trčovi pri mariborskem Sv. Petru. Podiral je pod skalovjem drevo, pri tem pa se je razmajala visoko nad njim v hribu velika skala ter nenadoma zagrmela na Neuwirta. V zadnjem trenutku se je umaknil še toliko stran, da je ubežal gotovi smrti; skala ga je zadela na levo nogo ter mu zmečkala gleženj. — Ko je opravljal službo, je padel iz vagona in si zelo poškodoval obe roki 44 letni železničar Anton Jakopič, stanujoč v ljubljanski Kolodvorski ulici. — V Mengšu se je ponesrečila 6 letna Marija Jerič, hčerka tesarskega pomočnika. Deklica se je igrala na kupu hlodov. Te-

žak hlod pa se je prevrnil in padel deklici na desno nogo ter ji jo zlomil. — Bolnišnica je sprejela dve žrtvi zimskega sporta. Prva je 23 letna akademikarka Nana Oblakova iz Ljubljane. Pri smučanju si je poškodovala nogo. Drugi je 35 letni uradnik Ciril Grafenauer istotam. Pri kepanju mu je nekdo vrgl kepo v levo oko in mu ga poškodoval. — V Dolskem so se stegli mladi fantje in med pretepom je nekdo ugriznil 19 letnega dninarja Maksa Miheliča z Dolskega precej močno v levo roko. — 4 letna Pavla Hribar, hči služkinje v Drtiji, je doma padla in si zlomila levo roko. — Na spolzkem tlaku v Ljubljani je spodrsnilo vpočenemu železniškemu sprevodniku Iv. Hudniku, ki je precej visoke postave. Hudnik je padel tako nesrečno, da si je zlomil nogo v kolku. — V Ljubljani se je ponesrečila žena Delavca Marija Perhaj, ki si je zlomila levo roko.

d Kam to pelje? Ze več kmetom v Gornji in Spodnji Polskavi je zažgal neznani požigalec. — Pod Peco pri Mežici so graničarji prijeli tihotapca in našli v zaplenjenem nahrbtniku saharin, več paketov igralnih kart in vžigalnice. — Mariborsko okrajno sodišče je prisodilo Martinu Bolkovu iz Rucmanev pet let ječe, ker je ukradel kolo iz zaprte kleti. — Obesil se je v svojem skednju Ivan Skof, župan občine Vičanci. — V kravjem hlevu si je vzel z vrvo življenje mesarski pomočnik Orban Rezu iz Hodeša v Slovenski krajini. — Izkraval je viničar Drmelj, ko si je v samomorilnem namenu prizadejal težko rano. — 20.000 Din so odnesli zlikovci iz trafike v Celju. — V Savo je skočil in utonil 37 letni železniški čuvaj Lovrene Iskra v Sevnici. — 6000 Din je odnesel neznanec iz pisarne dr. Trampuša v Kamniku. — 25.000 Din so pobrali tatovi iz železne blagajne v elektrarni v Skofji Loki. — Vse to tekome enega tedna!

Novi grobovi

d Ignacij Hladnik je umrl. Na praznik sv. Jožefa je umrl v Novem mestu vsepovsod znani organist in skladatelj g. Ignacij Hladnik. Svetila mu večna luč in Bog mu bodi za njegove lepe cerkvene in narodne skladbe obilen plačnik!

d Na Zalah pri Kamniku sta tekome enega tedna umrli dve sestri, Neža in Marija Grmek, poročena Mihelin. — v starosti 74 in 77 let. Naj počivata v miru!

d Najstarejša žena je umrla v dolenjevaški župniji oni dan. Je to 96 letna Frančiška Boje.

V Krogu pri Murski Soboti v Slovenski krajini je preminula učiteljica Anica Titanova. — V Ljubljani je umrla 80 letna užitarica Marijana Avman. — Istotam so pokopali dijak 4. razreda meščanske šole Petra Pavlina. — V Dobropoljah je odšel v večnost železniški postajni načelnik v p. g. Ivan Čelofiga. — V Hrastniku je zapustil solzno dolino inspektor kemične tovarne v p. g. Ivan Killer. — V Mariboru so položili v gomilo poštnega kontrolorja g. Vojteha Koserja. — V Novem Sadu je umrl vojak Ivan Zagajšek z Mute ob Dravi. — V Ljubljani je mirno preminul g. Franc Martelanc, nadučitelj v pokopju. — V Mariboru je odšel v večnost upokojeni vodja zemljiške knjige 74 letni g. Ferdo Križanec. — V Celju so položili v grob 75 letnega gostilničarja g. Jakoba Šribarja. — V Ljubljani je zaspala v Gosposdu soproga trgovca gospa Vera Dergane. — Istotam so položili v gomilo vdovo strojevodje gospo Marijo Plevell. — V Poljčanah je

preminul zadet od srčne kapi 66 letni železniški upokojenec g. Andrej Petrovič. — Pri Sv. Marjeti nižje Ptuja so zapeli mrtvaški zvonovi posestnici Frideriki Tomažič. — Nagle smrti je umrl v Zirovnici g. Jožef Ferjan, čevljar in posestnik iz Most. — V Celju je preminula 94 letna Marija Olupova, najstarejša Celjanka. — V Ljubljani je zaspala v Gosposdu Pepca Westernmayerjeva. — V Kranju so djali v mrzli grob kand. ing. g. Joža Tajnika. — Na pokopališču v Dravljah so položili v gomilo gospo Ivanko Silič, roj. Breščak. — V Ljubljani je odšel v večnost trgovec g. Janez Zorc. — Počivajte v miru!

Razno

d Iz Županske zveze za dravsko banovino v Ljubljani. — Na mnoga vprašanja javljamo nastopno: 1. Omenjena zveza obstoji in deluje. Tajništvo je v palači »Vzajemne zavarovalnice«. 2. Redni člani društva so lahko po §3. odobrenih društvenih pr.: a) župani in njih namestniki; b) občinski svetovaleci in odborniki; in c) strokovnjaki v občinskih zadevah, sploh vsi, ki se zanimajo za občinske zadeve. — Člani županske zveze za dravsko banovino so torej lahko tudi taki izvedenci v občinskih zadevah, ki so bili dolga leta, — pa najsi latas niso več, — aktivni člani občinskih uprav, in ki so se prej z uspehom udeleževali v občinskih odborih kot župani, občinski svetovaleci ali občinski odborniki. — Vsem tem omogoča malenkostna članarina 10 Din na leto, da pristopijo kot redni člani k tej zvezi. Odbor županske zveze za dravsko banovino v Ljubljani. Tajnik: Fran Kristan.

d »Trdo kaznovana delavka« je bila predmet tožbe državnega tožilca v imenu g. okrajnega načelnika g. Alberta Platzerja v Kočevju pred stolom sedmorice v Zagrebu. Obtoženec, urednik »Slovenca« g. Franc Kremžar, je bil pri najvišjem sodišču oproščen.

d Državno sodišče za zaščito države je izreklo 14. marca svojo sodbo proti Miji Babiču in Zvonimiru Pospšilu. Kriva sta, da sta ubila Tonija Slegla, policijskega agenta Josipa Kečeta in da sta hotela ubiti policijskega agenta Josipa Bana. Kriva sta eksplozije v zgradbi vojašnice savskega orožniškega polka ter za umor policijskega agenta Matka Treneskega in za poskušeni umor stražnika Franca Vladoviča. Babič in Pospšil bosta obešena, kadar se vrnete iz inozemstva, kamor sta zbežala.

d Na tožbo »Slovenskega Gospodarja«, ki ga je zastopal dr. Marko Natlačen, je bilo obsojeno ljubljansko »Jutro«, oziroma njegov odgovorni urednik, na 500 Din denarne kazni in v plačilo pravnih stroškov. Pa še preklicati mora, ko bo obsodba pravomočna.

d O orlovski koračnici je razpravljali oni dan sodnik deželnega sodišča g. Jakob Jerman. Kapelnik domačanske godbe g. Viktor Riedel je bil namreč obtožen, da je že po razpustu Orla ob blagoslovitvi Prosvetnega doma v Grobljah pri Domžalah sedemkrat zaigral orlovsko himno. G. Riedel bo plačal 500 Din kazni ali pa bo deset dni sedel.

— **Pri astmi in boleznih srca,** bolečinah v prsih, pljučnih boleznih, škrofulozijah in rahitisu, povečanju zaščitne žleze, tvorbi golše je velike važnosti ureditev delovanja črev z uporabo naravne »Frans-Josef« grenčice. Kliniki svetovnega slovesa so opazili pri jetičnih, da so s »Frans-Josef« vodo zginita zaprtja, ki so pokažejo v začetku bolezni, ne da bi se bila pojavila pričakovana diareja. — »Frans-Josef« grenčica se dobiva v lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

PO DOMOVINI

Pasijon.
(Bohinjska Bistrica.)

Ka praznik sv. Jožefa in na svetlo nedeljo se je vrtil na odru Prosvetnega doma »Pasijon«, trpljenje Kristusovo. Obkraljevala je bila dvorana nabito polna. Igralo se je brezhibno. Mnogi so si brisali solze in srce jim je zastajalo ob ganotnih, ko so gledali to religiozno prireditev. Igra se bo ponovila na velikonocni ponedeljek ob pol 2 pop. in ob 7 zvečer ter na belo nedeljo ob 4 pop. Na novo bomo videli vsajene Gospodovo. Vstopnice se prodajajo v trgovini g. Kikelja. Naj si jo vsak prikrbi že med tednom, da bo dobil prostor!

Prosvetno društvo.
(Nova Oselica.)

Naše društvo je precej časa spalo in bali smo se, da zaspi za vedno. Toda velikonocni prazniki se bližajo in vsajenje je prišlo tudi med nas, ko smo dobili novega dušnega pastirja, ki se je poprijel dela in nas začel buditi k življenju. Na Veliko noč popoldne imamo potresno procesijo in po pobožnosti ob tleh bo naše prosvetno društvo priredilo igro »Za križ in svobodo«. To bo prva igra v letošnji sezoni in je sedanjim razmeram zelo primerna. Igralci so se v kratkem času pod novim vodstvom dobro izveščali in nikomur ne bo žal za malenkostno vstopnino. Naše društvo, sedaj precej močno, želi še več podpornih članov, da bi se uresničila naša želja, da bi čim prej imeli svoj dom. Zato Vas prosimo kar najpriljubnejše vabimo na meo prireditev.

Prosveta.
(Trata.)

Prosvetno društvo na Trati se zahvaljuje občinstvu, ki se je odzvalo povabilu na zadnjo prireditev v korist domačim siromakom v tako lepem številu in enako se zahvaljuje tudi obdarovani. Na velikonocni ponedeljek popoldne priredi Prosvetno društvo na Trati prav lepo in iz sodobnega življenja zajeto igro v treh dejanjih »Za čast in krič. Priidite, da se prijatelji katoliške prosvete skupno poveselimo ob naših velikonocnih praznikih, katere želi čim srečnejše in veselejšje Prosv. društvo vsem svojim prijateljem!

Zima nas mori.
(Preddvor nad Kranjem.)

Druga leta so delavci, posebno zidarji za kolaj že kaj zaslužili, letos pa še vse delo počiva. Krepki fantje in moške brez dela okrog postopajo. Mnoge delavske družine so celo zimo v pomankanju. Ljudje radi pomagajo, od ust si pritrjujejo, da podpirajo lačne in stradajoče. Toda kmetije v tako težkih okoliščinah živijo, da kljub pridnosti in veliki skromnosti ne morejo nikamor naprej. Drugih dohodkov ni kot živina, ki je brez vsake vrednosti. Trgovski in industrijski izdelki pa imajo skoraj isto ceno, kot takrat, ko je bila živina od 15 do 20 Din. Večje število župljanov živi v Ameriki nekaj tudi v Franciji. Nekateri živijo v zadovoljivih delavnih razmerah, drugi pa so tudi suhi, in nas posnemajo. Nekaj je zaposlenih v tovarnah na Jesenicah in v Kranju, a povsod v tednu par dni praznujejo. Snega imamo še nad pom metra.

Društveno življenje.
(Preška.)

Ker je imela zadnja predstava igre »Mati svetega vesolja« zelo lep uspeh, se je Prosv. društvo odločilo, da bo igro ponovilo in sicer na Veliko nedeljo popoldne po liturgiji ob tleh. Vstopnina bo izredno znižana: 5, 3, 2 Din. Priidite! Zaigrala bo tudi godba Kerkove mladine.

Prav je tako!
(Št. Jošt nad Vrhniko)

Prejeli smo: V »Domoljubu« se pritožujete radi padanja prebivalstva v Sloveniji in posameznih župnijah. Nad našimi vrtili Šentjožani se pa ni treba pritoževati, ampak jih postavite za zgled drugim župnijam. Župnija šteje 920 prebivalcev. L. 1981 je bilo rojenih 42, umrlo jih je pa le 8; torej prirastek 34 oseb. Na 1000 prebivalcev bi torej prišlo nad 47 rojstev, umrla pa še 9 ne. Pa rekord med župnijami v Sloveniji in Jugoslaviji!

Prosvetno društvo.
(Sostro.)

Naš dramatičen odsek bo vprizoril na Veliko nedeljo ob pol štirih popoldne veseloigro v 4. dej.

»Gospa ministrice«. Ker je ta predstava ena izmed izbranih, bo gotovo ustrezala našim posetnikom in se bodo lahko pošteno nasmejali. Opozorjamo, da se predstava ne bo ponavljala, zato si preskrbite že prej vstopnice. Vsi vladno vabljeni!

Novice
(Moravče)

Na sv. Jožefa dan se je otvorila razstava rešanih in kuharskih del gospodinjstva tečaja v Moravčah, ki ga že dolga leta vodi postržovalni učiteljica Minka Zitko. Razstava, ki je bila dva dni odprta, je bila vedno polna občudujočih gledalcev. Ob tej priliki bi bilo pripomniti, da bi bilo zelo koristno za dekleta, ogledati si po vaseh kolo vzorno gospodinjstvo. Opaža se, da se dobi ponekod še vedno veliko zanimivosti in nereda po hišah. Proračun občine Moravče je sedaj nabit na oglede občanom. Pri izdatkih so nekateri nove postavke, tako n. pr.: za Sokola 500 Din, za vsakega črta 300 Din, za občinskega blaginika 1000 Din, v gasilno društvo 5000 Din in zopet 3000 Din. Za gospodinjstvo tečaj se je črtala lanska postavka 500 Din. — Od banake uprave so imenovani sled: novi odborniki: Pirnat Miha, pos. sin, Gor. Tustaj, Kotalj Janez, krojač, Gor. Tustanj, Mihelčič Alojz, zif. pos., Sp. Tustanj, Lunder Janez, pos. Čejnjev, Birk Janez, zidar, Čejnjev, Rape Vladimir, šol. upravitelj, Miš Anton, pos., Soteska, Grill Franc, pos., Krasec, Krušnik Anton, pos., Imenje.

Razgo.

(Catež pod Zaplazam.)

Od 9. do 11. marca smo imeli duhovne vaje. Prav hvaležni smo bili g. dekanu in g. župniku, da sta nam preskrbela to ugodnost, pri kateri smo opravili skoraj vsi farani velikonocno spoved. — Letina je bila pri nas slaba. Dvakrat je bila toča, da je uničila še tiste prideleke, katerih ni bilo. V mnogih družinah primanjkuje kruha. Te stiski je prišla nekoliko na pomoč naša hranilnica. Iz njene rezerve so namreč moške sklenili na prošlog g. župnika, kupiti 4200 kg žita, ki se je reševcem razdelilo. Hvala!

Posebne manjše vredno
(Št. Vid pri Stični)

V Št. Vidu so pogrebi večkrat zelo imenitni. Včasih sorodniki in sosedje naroče veliko venecov s trakovi in napiši in jih nosijo v pogrebem sprovodu. Seveda ni na tem nič napačnega; saj kažejo s tem ljubezen, spoštovanje in hvalečnost.

Razkolknikov:

Andraževa velika noč

Andraž je bil rezbar. Vsi krizi in kipi daleč na okoli so bili njegovo delo. Bil je preprost človek in dobra duša, le ujezil se je včas.

Rad je sanjaril o velikih umetnikih, o katerih je včasih čital. Vedel je, da bi bil moral tudi on nekaj v mesto, v šole, da bi bil postal tako slaven mož. In ta spomin ga je bolel.

Andraž je bil nekaj siromak. Še kot otrok je risal z ogljem konje in jezdece na široka vrata vaških skednjev, ki niso bili nikoli varni pred njegovo umetnostjo. Večkrat ga je kak kmet pošteno potegnil za njesa, kar je pa Andražek, ki je bil tedaj še pastir, kaj hitro pozabil.

Vaški podobar je bil dober človek. Ko je ogledoval Andražkove narisane konje, ga je pohvalil in vprašal, če hoče k njemu v uk.

Deček je bil tega vesel. Srečen je bil in delal pri svojem mojstru ter se hitro izpopolnjeval.

Mojster ga je nameraval spraviti k prijatelju v mesto, kjer bi zvečer in zjutraj pomagal mojstru, a podnevi hodil v šolo.

Pa je starček nenadoma legel in umrl. Kar prijelo ga je. Niti poslovil se ni od nikogar.

»Slabo mi je!« to je bilo vse, kar je rekel, ko se je zazibal v sobo, kjer je padel na postelj in obležal mrtev.

9*

Andražek je jokal in poklical mojstrovo naglušno sestro, ki je delala na njimi in kmalu je ležal dobri podobar med svečami, miren in lep kakor starček iz pravljice.

Andražu je dovolila mojstrova sestra, da je odslej sam podobaril. Starka mu je gospodinjila in kar šlo jima je.

Mladenček je dobro delal. Vsi so bili z njim zadovoljni.

Potem je umrla tudi mojstrova sestra Jerica in ostal je sam. Moral si je poiskati gospodinjstvo. Poročil je sosedovo Polono, ki je bila zala in dobra. Le eno hudo napako je imela, bila je trmasta kakor štaljiv konjček.

*

Andraž in Polonca sta se starala. Imela sta sina Antona, ki je postal slikar. Zdaj je živel v velikem mestu. Njegovo ime je bilo že znano med umetniškim svetom.

Vaški podobar je bil srečen. Kadar je prišel sin domov, sta vedno kramljala o umetnosti in Andraž je bil vesel. Izpolnile so se njegove sanje na njegovem sinu, kaj je hotel še več?

Z ženo se Andraž ni preveč razumel. Ostala je trmasta vse svoje življenje. Vedno je moral popuščati on. To ga je večkrat zelo jezilo, da je kar piskal in rentočil. Nič ni pomagalo. Polonca je ostala Polonca! Kar je Polončica delala, tega ni Polonca opustila.

To mu je grenilo življenje. Večkrat je premišljeval, kako bi ženo spreobrnil, ker se je bal, da bi enkrat ne zavrelo v njem.

Leta so minevala. On se je še vedno premagoval in brzdal, ona je še vedno trmarila.

Drugače sta dobro živela. Andraž je imel vedno dosti dela in zato tudi ni manjkalo jela pri hiši.

Neko nedeljo so Andraža njegovi prijatelji upijani. Že večkrat mu je kdo namignil, da je pri njem žena hišni gospodar. Kar naravnost mu pa ni nihče tega rekel.

Zdaj ga je pa Fickov Tomaž, ki je bil najbolj pijan, kar vprašal:

»Andraž, ne zameri! Starš se. Sin se ti bo že kmalu oženil. Žene pa vendarle nisi izučil. Tvoje podobe so take, kakor žive. Kadar gledam kakšen tvoj ženski kipec, se vedno spomnim, da pri tebi žena hlače nosi.«

Andraž se je smehljaj. Kadar ga je kaj v živo zadelo, se je najprej smehljaj. Za tem smehom je skrival svojo jezo in razburjenost.

»I saj to je pa res! Vsi te imamo radi, a to nas pa kar malo bode. Lepo je, da človek spoštuje svojo ženo, mož pa vendar mora biti gospodar! Tako je doletel sam Bog že pri prvem človeškem paru in tako je tudi najbolje.« se je vtaknil Storož Matija.

»I, kaj me grizete kakor mravice, tiste rjavke sitne, ki ne dajo miru, če se vsede kam blizu njihovega gnezda?« se je vznemljil Andraž.

»Saj menda vendarle nisi tako neumen, da bi niti sam ne opazil, da obvelja pri vas vedno Polonina trma?« se je oglasil mali Pečca, ki je imel tako hudo in močno ženo, da je kar trepetal pred njo.

do umrlega, katerega spremljajo na njegovi zadnji poti. Vendar se je še lepše obnesel štepec Janez, delavec v tovarni za peči pri Novem mestu. Umrlega je njegova teta vdova Stopar Terezija iz Češnjice. Pogrebcev je bilo vključno deževnemu vremenu precej. Tudi venci so se nosili. Nežak je pa po pogrebu prinesel iz župnišče 100 Din z naročilom, naj se ta znesek pošlje za afrikanke misijone, ker al naračil venca. To bode ranji v tolažbo in za morečkom v pomoč. Naj bi ga tudi drugi posnemali!

Smrti vzorne matere.

(Stara vas pri St. Jerneju.)

Zopet so žalostno zapeli naši podružnični zvonovi. To pot k smrti eni najboljših mater v fari. Umrila je v Brezju Marija Martinčič roj. Franko. Skromna, tiha žena je živela med nami skoraj nepoznano, vedno vneta za molitev in za resno vzgojo. Iz njene družine je eden sinov cistercijan, ona hči redovnica. Bog bodi blagi pokojnici bogat plačnik!

Advokat

dr. Gros Davorin

je preselil svojo advokatsko pisarno na Ljubljansko c. 24, I. nadstropje v Skabernetovo hišo, nad gostilno Mundschildt v Novem mestu.

Nesreča.

(Studenec pri Krškem.)

Dne 14. t. m. je v Trbovljah povozil vlak kmetko dekle. Ker rudi gospodarske krize kmetje ne morejo svojega vinskega pridelka prodati doma, ga nosijo nezatrošarinjenega, posebno 1. in 15. vsakega meseca v Trbovlje, da dobijo kaj denarja vsaj za najnujnejše potrebe. Tja se je podala tudi 19-letna Neža Bradula iz Studenca pri Krškem z vinom v nahrbtniku in s košaro jajc. Da bi nala finančni in orožniški patrulji, ki prihaja skoro redno k vlakom in zapleni nezatrošarinjeno vino, zato je izstopila a svojo tovarišico iz vlaka na drugo stran. To pa je bilo zanjo usodno. Ker se radi velikega snega ni mogla zadostno odmakniti, se je s svojim nahrbtnikom zadela v voz odhajajočega vlaka. Dekle se je zagrabilo za ograjo, a ker se je sgraja odtrgala, je padla pod kolesa. Odrtgalo ji je eno roko in eno nogo, pa tudi na hrbtu je dobila grozno rano. Bua je na mestu mrtva. Tovaršica je

brzjavno obvestila starše o grozni nesreči. Ti so jo dali iz trboveljske mrtvašnice s avtom prepeljati na Studenec, da bo njeno telo potivalo na domačem pokopališču. Ogromna množica se je zbrala pred trgovino Šlaja, da spremlja dobro in pridno dekle na njeni zadnji poti. Moški zbor ji je zapel dva ganljivi žalostniki v slovo. Ker je bila članica Mar. družbe, so se dekleta na pokopališču poslovila s pretresljivo pesmijo »d svoje tako nesrečno umrle sestre. Lahko rečemo, da tako ogromnega pogreba še ni videl Studenec. Ko je začela padati težka gruda na krsto, ni ostalo suho nobeno oko. Draga Nežka, spavaj sladko v domači zemlji! Mir njeni duši, preostali pa naše iskreno sožalje!

Zahvala.

(Šmarjeta pri Novem mestu.)

Najin sin Janez Vertičič, doma iz Sela, župnija in občina Šmarjeta pri Novem mestu, se je smrtno ponesrečil v rudniku »Laura en Vereeniging« v Bygelshoven, Holandija. Kot oče in mati se zahvaljujeta v prvi vrsti e. g. Drago Obržanu, slovenskemu duhovniku, za vso skrb in trud, ki jo je imel ob njegovi smrti in pogrebu, da je vso njegovo zapuščino poslal v najlepšem redu. Zahvaljujeta se tudi g. zastopniku zavarovalnice »Onde Haagehe od 1836. l. e., Franc Potisku v Eygelshoven, ko je imel skrb, da se je njegova zavarovalnina 500 fl. nam v redu izplačala. Nadalje se zahvaljujeta tudi vsem njegovim tovarišem, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti. — Franc in Ana Vertičič.

Novice

(Dolenjavas.)

Letos se koščena žena pri nas oziroma le po najstarejših. Komaj smo pokopali najstarejšega farana A. Oražna Prigorica, že je zapel mirilski zvon najstarejši ženi Franciški Boje iz Dolenje vasi. Dobra ženica je zmerom tožila, da je že 100 let stara in da jo je Bog pozabil, pa jo je prišla na vrsto. Spelnila je bila ravno 96 let tako govori krstna knjižka, pa jo morala skleniti precej dolgo življensko pot dobra Polanka. N. v m. p. — Kakor lani, tako so se naši fantje tudi letos izobraževali vso zimo v gospodarski nadaljevalni šoli, dekleta pa zopet v gospodinjstvenu tečaju. Oboje se je zaključilo v nedeljo 13. t. m. prav lepo. Takoj po večerici so je v šoli slovesno zaključili gospodarski tečaj. Šolski upravitelj g. Drag. Vončina je mnogo-

brojnemu občinstvu razložil, kaka snov se je obdelovala a fanji in še posebej se je pomudil pri škodljivcih na sadnem drevju. Nato so bila razdeljena najprej udeležencem tečaja lepa darila, kot je bil sklenil upravni odbor, in sicer: trolerjara požiralnikova cev, gospodarske knjige in drevesca. G. župnik Škulj je orisal snov svojih predavanj iz verstva, združništva in domovino-znanstva, zlasti stečajne je poudarjal v sedanjih dobi kot odlične koristi. Vsi udeleženci so odšli nato v društveni dom, kjer je bil zaključek petega gospodinjstvenega tečaja. V posvetovalnici je bila zelo okusno prirejena razstava, ki je pokazala ljudstvu, česa se dekleta uče pri tečajih iz kuhanja in šivanja. Čudili smo se, koliko si v tem kratkem času dekleta praktičnega znanja privajo. Voditeljica tečaja gđe. N. Klun je v daljšem govoru orisala delo tečaja v podrobnem, ki je kazal, kake predmete so dekletom predavale gđe. Klun, gđe. N. Nadler in obe učiteljici na tukajšnji osnovni šoli. Udeleženko tečaja gđe. Čošarek je v imenu deklet povedala, kako je bilo v tečaju in česa so se učile. Nato so udeležence zapete štiri prav lepe pesmice. Kako so se taki tečajji udomačili, je pokazala mična razstava, katero so obiskovali cel dan ljudje iz domače in okoliških vasi in iz trga Ribnice. Letos so bile celo kočevske Ložice zastopane na tečaju. Učiteljstvo je vso sodelovalo pri obeh tečajih, za kar mu je ljudstvo hvaležno in mu daje priznanje! To je pravo izobraževalno delo, ki ima pomen in je v resnično korist naroda.

d Lepa prošnja. Umrila je mati in zapustila 7 nepreskrbljenih sirot, in sicer 5 deklic v starosti 11, 7, 5, 3 let in najmanjšo staro par dni, ter dva fantka, enega v starosti 9 let, drugega v starosti par dni. Bila sta dvojčka in siromašna mati je umrla kot žrtev svojega poklica. Usmiljena srca se kar najlepše prosijo, da bi brezplačno vzeli katerega teh otrok na vzgojo ali tudi za svojega. Napravili si bodo velik zaklad pred Bogom v svojo dušno korist. Kdo bi prevzel katerega teh otrok, se naj obrne za podatke na župni urad v Brepolje.

Pošljite naročnino!

»No, Pegca, ti pa kar lepo molči, da te tvoja babnica ne prime zvečer za ušesa!« se je zavzel Tomaž.

Andraž jih je poslušal in postal zamišljen. Kmalu je odšel domov.

Ženi je takoj rekel:

»Ti, stara! Odslej bo pa malo drugače pri nas! Tvojo trmo bomo spravili! Kar v pokoj z njo!

Vidiš, bliža se velika noč in sin bo prišel domov. Ali ne bo lepo, če bo opazil, da je čez dvajset let vendar njegov oče gospodar v hiši, ne pa krilo!«

Polona ga je debelo pogledala in kar zazijala. Potem je bruhnilo iz nje:

»Ali si pijan ali kaj, da si upaš priti s tako novico? Le glej, da se spametuješ in strezniš, sicer boš jutri še brez kosila!«

»Tisto pa ne! Kosil bom, kosil, če mi ne boš ti skuhala, pojdem v krčmo!«

»No, bomo videli!« je odgovorila žena in se prezirljivo zasmejala.

»Le smej se mi, stara! Leto so potekla. Premagoval sem se. A zdaj je konec! Moja bo obveljala in mora obveljati! Res bi te bil moral preje prijeti, saj se staro drevo kar ne da upogniti. Premehak sem bil. Zdaj bo drugače. Morala se boš udati!«

»Ne bom se! Nikoli ne bom drugačna, da veš, prav nikoli ne!« ga je zavrnila žena in legla počivat.

Tudi podobar je kmalu legel.

Preden je moč zaspal, je še enkrat sklenil, da ne bo odjenjal. Potem se je prekrizal in začel misliti.

Ta večer sta prvič po dvajsetih letih zakona molila z ženo vsak zase. Spomnil se je besedi sv. Pisma:

»Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, sem jaz med njimi.«

To ga je kar nekam zbegalo. Nocoj ni bilo Njega, Kristusa. Vsak zase sta molila k Njemu. A kje so bile njune misli? Ona je pač premišljevala o svoji trmi in sklepala, da se mu ne vda, on pa o tem, da jo bo gnila njena trma.

»Toda Njega ni bilo med nama!« si je dejal, preden je zatisnil oči.

V sanjah je videl pred seboj prijazen in mil obraz. Usta so molčala, le globoke oči so govorile. Oči so bile lepe in milo uprte v kiharja in bral je v njih, kako ga prosijo, kako govore o lepoti zakona, o družinskem miru in sreči.

Gledal je zagonetni obraz in premišljeval, kje ga je videl. Ni se mogel spomniti. Tako znano se mu je zdelo tisto lice. Toliko miline je videl v očeh in toliko tajnstvene lepote, vendar se je zaman trudil, da bi dognal, odkod mu je to obličje znano. Dobro je pa vedel, da ga pozna, a zaman je brskal v svojem spominu.

Ko je jutraj vstal, je bil zelo zamišljen. Še vedno je mislil na tisti zagonetni obraz. Pri zajtrku sta mož in žena molčala. Preden je šel na delo, se je oglašila Polona:

»Upam, da boš toliko pameten in ne boš več trebeljal takih neumnosti.«

To mu je pognalo kri v glavo. Da, res se je premagoval leta in leta, a zdaj je začel

in zmagati mora! Do konca mora! Sicer ostane vedno suženj ženinne trme. Tega pa ne mra!

Mirno ji je odgovoril:

»Kar sem ti rekel, pri tem tudi ostanem. Tvojo trmico bomo lepo pokopali za velike noči!

Poglej! Vsa priroda se oživlja in spreminja. Daj, izpremeni se tudi ti! Ali ne bo to lepo! Sama veš, koliko sem že prestal zavoljo tvoje trme!«

To je bilo ženi dovolj. Pričela se je nad njim hudovati in se jeziti. Zažugala mu je, da mu ne bo skuhala kosila.

Ostal je miren. Ko opoldne res ni prinesla kosila na mizo in je kuhala samo svoj rilček, je odšel v krčmo.

Ko se je vrnil, žene ni našel doma.

Torej je odšla. Nekaj tesnega je začutil v srcu. Siloma se je premagoval, ko si je dejal:

»Moram! Moram! Drugačna mora postati! Zmagati hočem!«

Vsedel se je na stol in se hipoma spomnil na obraz v svojih sanjah. Spet se mu je zazdelo, da govore tiste zagonetne, mile oči, da ga svare, naj bo pameten, naj odpušča, naj ljubi in ostane dober.

»Oči prav govore! Ne bom se razburjal nad ženo, ne bom je tepel, toda njeno trmo hočem zatreti!« si je govoril in šel delat.

*

Velika noč je bila pred durmi. Sin Anton je pisal, da pride za praznike domov. V hiši je bilo vse narobe.

Pierre l'Emite:

Trije poljubi

V pasijonski drami doživimo tri poljube. Prvi je Judov poljub. »Pozdravljen, Učenik!« In Juda poljubi Kristusa, najvišjo ljubezen. Poljub, ki je prav kakor cvetlica simbol ljubezni in lepote božje, služi tukaj izdajstvu. Kupili so poljub za mal, umazan denar od tega uničevalca in črva tako mnogih, nekoč lepih duš, ki so sanjali o daritvi, o idealih, o modrem nebu... Pozdravljen, Učenik! Bedni, nesrečni Juda! Pač edini med ljudmi, za katerega se zdi, da bi zastoj molili. Zakaj nisi srečal Petra na poti, ko si se šel obesiti Petra, ki je bil večji plašljivec kot ti, Petra, ki je trikrat tajil, ki pa se je odkupil s tem, da se je oklenil ljubezni svojega Boga...

To pa je drugi poljub o pasjonu: Magdalena! Kako si se potelesila in kako naj te spoznam v tvoji bedi! Hrepenenje, da bi ljublila in bila ljubljena te je uničilo. Tvoje človeško srce je hrepenelo po ljubezni kakor oko po soncu, kakor cvetlica po jutranji svetlobi. Tako si bila željna ljubezni, da si zašla in si zgrabila najbližje, kar ti je nudilo življenje in si se tako vrgla v naročje onemu, ki je beda in pogin človeškega srca. Potem naenkrat srečaš Kristusa in ga spoznaš! In potem alabastrna posoda, dragocena dišava, lepi, nekoč tako razkuštrani, zdaj tako čisti lasje! In tvoje solze. Apostoli se skušajo na vse načine rešiti, plašni so, ti se pa postaviš pod križ, tvoj jok, tvoji poljubi in tvoja molitve se pomešava s krvjo, ki curka kaplja za kapljo od njegovih svetih nog. O moj Gospod in Učenik, ljubezen grešne in bedne Magdalene je močnejša kot sovraštvo vseh drugih. Vojte se do srca in mu je bil v strašni smrtni muki sladka tolažba v morju grenkosti.

Polona se ni vrnila. Vztrajala je. Hotela je zmagati s svojo trmo.

Vaščani so se čudili, da more biti taka. Gospod župnik jo je srečal in jo sam rahlo posvaril:

»Polona, bodi no! Saj Andraž ni slab človek! Kar popusti, saj je bolje takole!«

Polonino srce je pa ostalo zakrknjeno. Kar zardela je. Najrajši bi še nahlulila duhovnega gospoda, vendar se je premagala pred svojim dušnim pastirjem. Sklonila je glavo in odvrnila:

»Taka sem in ne morem ravnati drugače!«

»Pomislil na sv. Pismo in premislil o!« jo je še opomnil gospod.

Polona se ni nič premislila.

Bil je veliki petek. Kmetje so pobožno hitali v cerkev molit.

Tudi Polona je šla v vežo božjo. Ko je dospela pred Kristusa, razpetega na tleh, se jo zagledala v blede obraz, poln trpljenja in miline.

Kar naenkrat jo je presunilo.

Spomnila se je, da je rezljal tega boga pred leti njen mož, ko je bil še fant, prav tedaj, ko sta bila prijatelja in se je pri nji ženil. Kako zamišljen je hodil takrat okoli in zdelo se ji je, da je taval v svojih mislih nekje v neznanih krajih.

Zdaj se ji je zazdelo, da je v tem obrazu tudi nekaj tiste miline, ki jo je nosil njen Andraž v duši, ko je bil še mlad. Še več je pa slutila v Kristusovem licu velike zmagovalne ljubezni Boga nad trpljenjem in bolečinami človeškimi.

Tretji poljub: Poljub Device Matere. Čeprav evangelij o tem ne govori, je bil vendar dan. Ko je judovska tolpa zapustila Kalvarijo in je bil Kristus snet s križa, — ko je Marija držala truplo svojega sina v rokah: kako vendar bi mu Mati ne mogla dati poljuba na čelo! Poljub, ob katerem so se angeli sklonili: Kateri bolečina je enaka moji bolečini!

★

In zdaj, krščenec, se obračam k tebi, ki bereš te vrste. Tudi ti si šel skozi ta teden, da daš Kristusu poljub vere. Kakšen poljub si mu dal? Judovega? — Ne! — Ne morem si predstavljati človeka, ki bi bil zmogel narediti tak zločin nad Krizmanom... Marijin poljub?... O, na to ne smemo misliti. Ona je Brezmadežna. Otroci le, ki niti v šolo še ne hodijo, le ti bi mogli narediti majhno primero, otroci, ki ta teden pridejo na rokah svojih mater počastiti križ, oni bi morda dali trikrat čist Marijin poljub Jezusu.

A kakšen poljub si dal ti? Slišim tvoj odgovor: Magdalenin poljub, njen poljub, ki je v preteklosti grešila, katere grehi so v spominu duše kakor na sramotnem stebri izpostavljeni. Če si dal Kristusu ta Magdalenin poljub, je bil dober velik teden, preživet v kesanju, upanju in ljubezni. Odraženikova kri je oblija tudi tebe, kakor je nekoč tekla na Magdaleno. Našel si Učenika, kakor ga je ona našla na velikonočno jutro v vrtu. In tudi ti dihaš s polnim duškom ljubezni in velikonočno veselje.

Toda, vzemirja me, ker bi bilo možno še nekaj: Da tega poljuba, dasi bi ga bil rad dal, ni si dal niti na Veliki petek ne, ta žalni dan vse zemlje. Pustil si, da so ti dnevi šli mimo tvojih sklepov. Dan ti je bil Veronikin prst, solnce, ljubezen. A nisi se hotel poslužiti tega. Ostal si nekje v brezimni, sivi množici, ki brez razuma kot kaka mrtva stvar gleda v življenje.

Nagnila se je in poljubila Kristusovo rano. Presunila jo je težka bol, da je kar zatrepetala.

Videla je Kristusa, kako gleda skozi lahno priprte trepalnice vanjo, kako so mu oživele oči in zastrmele vanjo iz globokih očnic, kako jo te oči svare in opominjajo.

Ko je vstala, je čutila v duši vso težo svojega greha. Komaj je pritavala do prve klopi in sedla vanjo, da bi se pomirila.

Andraž je doma sameval. Spet mu je v duši vstajal obraz, ki ga je videl potem še večkrat v sanjah. Vedno se je izpraševal, kdo da je tisti, ki je strmel vanj, saj se mu je ta obraz tako vtisnil v dušo, da ga je takoj imel v spominu pred seboj, če se je le nanj spomnil.

Napravil se je. Zamišljen in žalosten je odšel v cerkev. Bilo je že pozno. Cerkev je bila še vedno skoro polna. Prihajali so tudi taki, ki so se je sicer izogibali. Skrivnost velike noči je vstala v duši in jim budila čudovite spomine na mladostne sanje o vstajenju božjem in o prerobji prirodi.

Tudi Andraž se je približal Kristusu. da bi poljubil njegovo rano. Pokleknil je na tla in se zagledal v trpeči obraz, ki ga je izrezljaj pred leti.

Tedaj je vztrepetal. V tem obličju je spoznal obraz, ki ga je gledal v sanjah in ki ga ni mogel pozabiti. Tisti drobni Jezusov obraz se je prikazal v sanjah večji, izrazitejši, toda isti! In oči, tiste oči, skozi priprte veke jih je videl in čutil, kako sijejo vanj in ga svare.

Ko je prišel domov, je bil zelo nemiren in truden.

Ti, krščenec, ki si prejel obhajilo in birmo! Kako hudo mi to de, da nisi prav nič molil na to! Saj je vsa nebeška sladkost nekaj kakor en sam neskončen poljub...

Radio

Program Radio Ljubljane od 21. — 31. marca 1932.

Vsak delavnik: 12.15 Plošče, 12.45 Dnevne vesti, 13.00 Čas, plošče, borza, 17.30 Salonski kvintet, 22.00 Čas, poročila, 23.00 Četrti, 21. marca: 18.30 Vinarstvo, 19. Poglavlje iz vzgojeslovja, 19.30 obrambi zaledja pred vojnimi strupi, 20. Plošče, 20.30 Samson, oratorij v treh delih za soli, zbor in orkester, 25. marca: 10. Wagner: Parsifal (prenos iz Zagreba), 26. marca: 17.45 Preno velikonočne procesije, 19. Salonski kvintet, 20. Godba Zarja, 20.45 Trnovski cerkveni zbor, 21.30 Salonski kvintet, 22. Nedelja, 27. marca: 9.30 Kako smo započeli in kam smo prišli, 9.30 Preno s maše iz stolnice, 11. Radio kvintet, 12. Čas, plošče, poročila, 15.15 Dekliška ura: Zena v literaturi, 15.45 Plošče, 16. Fr. Werfel: Pavel med Judi — drama, 20. Simfonična glasba na ploščah, 20.45 Samospevi g. Jože Gostiča, 21.30 Saxofon solo, gosp. Dražil, 22. Čas, poročila, salonski kvintet, 23. Nedelja, 28. marca: 8. Sadjarstvo, 9. Esperasijsko predavanje, 9.30 Preno cerkvene glasbe, 10. Versko predavanje, 10.30 Moji sodobniki, 11. Salonski kvintet, 12. Čas, plošče, poročila, 15.15 Dekliška ura: Zena redovnica, 15.45 Cerkevni pevski zbor z Doba pri Domžalah, 16.45 Tamburški zbor z Šiške, 20. Fantje na vasi, izvajajo pevski kvintet, 20.45 Operetni večer gđ. Zupanove in g. Jelenc, 22.15 Salonski kvintet, 23. Torek, 29. marca: 17.30 Otroški kotiček, 18. Salonski kvintet, 19. Nemščina, 19.30 Glavne razvojne faze v umenosti zgodovini, 20. Experimentarno fonetični studij (Dr. Veber), 20.30 Preno iz Zagreba, Sreda, 30. marca: 18.30 Trgovska reklama, 19. Ruščina, 19.30 Literarno ura, 20. Glasbeno predavanje, 20.30 Samospevi gđ. Zupanove in g. Krmpotič, 21.15 Salonski kvintet.

Odlikovanje. Veletrgovec Skalar je poznal svojega uradnika v pisarno. »Štirideset let je danes, kar ste pri meni v službi, Levičnik. Zato sem sklenil, da vam dokažem, kako znam ceniti vašo zvestobo in točnost v službi, zato vam od danes naprej ne bomo rekli samo Levičnik, pač pa gospod Levičnik.«

Skoro vso noč ni spal. Zjutraj je bil ves zbežan. Tudi zaradi sina ga je skrbelo. Zvedel je, da pride mladenič popoldne, da pojde z njim k procesiji, a v hiši je vladal največji nered.

Tiste oči, tiste zagonetne oči, čudovito mile oči so pa vedno bolj prodirale v njegovo dušo.

In tedaj je postal mahoma spet ves ponižen in potrpežljiv. Sklenil je, da se vda, zazdelo se mu je, da so se tiste globoke žalostne oči nasmehnile.

Hotel je k sosedu po ženo, da bi se poravnala.

Tedaj je potrkalo na vrata.

Andraž se je začuden odzval.

Vrata so se odprla. Na pragu je stala Polona:

»Moj, odpusti mi! Zdaj bo vse dobro! Pokopala sem svojo trmo. Vstati hočem in postati druga!«

Objel jo je in se nasmehnil. Zena je nadaljevala:

»Tisti Kristus, ki si ga takrat rezljaj, saj veš kdaj, tisti Kristus, ki leži v naši cerkvi, je oživel in me posvaril. Vso noč nisem spala.«

Podobar se je blaženo smehljaj.

Ko sta odšla popoldne mož in žena s sinom k procesiji, sta oba gledala Kristusa, ki ga je nesel stari cerkovnik Janez. Božje telo je sijalo v večerni zarji. Obema se je zazdelo, da je Kristus zaživel in da ju blagoslavlja.

Boljševiki in telesna kazen

Naš čas je v vzgoji splošno premehek, ne pretrd. Ljudje so sedaj sami do sebe manj strogi kakor v prejšnjih časih. Sami sebi ne morejo ničesar odreči, ničesar ne morejo prenesti in zato ne morejo tudi otrokom ničesar odreči, nič jim nalagati. Temu naučenju do mehkužnosti ustreza mehkužna teorija mehkužne moderne vede o vzgoji (pedagogike), otroka, da je treba pustiti, naj se naravno razvija; spoštuj v njem osebnost; telesno strahovanje da je samo sirova sila in brutalnost. Tako besedičijo moderni pedagogi. Temu primerno zahtevajo tudi socialistični učitelji in vzgojitelji, da se telesna kazen mora kratkoma in za vselej in v vsakem slučaju odpraviti.

Toda življenje ima svoje zahteve. Tega nazorno učijo boljševistična Rusija.

V Rusiji je namreč veliko zanemarjene mladine v starosti 10 do 14 let. Med seboj se združujejo ti zanemarjenci v skupine in tolpe; nastopajo drzno zoper odrasle, zlasti zoper stražnike. Skrivajo se po raznih lopah, strehah, duplinah, mestnih kanalih; potujejo skrivaj, stienjeni pod železniškimi vozi.

Ako jih varnostni organi zasledijo, jih oddajo v zbirališča. Od tu jih porazdelijo na državna zavetišča. Leta 1927. so imeli v Rusiji 2711 takih zavodov z 200.000 varovanci. Ta zbirališča so pa postala dostikrat prave škole capinov tudi za otroke, ki niso bili še pokvarjeni.

Zanemarjenci so zakrivali leta 1929. nič manj kot 29.527 zločinov. (Moskva in njena pokrajina ni všteta.) Posebej se navajajo tile

delikti: tatvin je bilo 13.041, konjskih tatvin 59, roparskih napadov 88, požigov 205, umorov 118, poškodb 324, navedenih zločinov 236.

Ruske oblasti so si sicer mnogo prizadevale, da bi se te plaze mogli iznebiti. Sodniki so izdelali velik načrt in sestavili nebroj humanitarnih odredb v ta namen, a ostalo je vse bolj na papirju. Da bi to sodrzo spravili vsaj z ulice velikih mest, so sovjeti napravili nanjo cel lov. Več dni so za to gonjo potrabili. Pa zastonj. Tudi zapor v poboljševalnih zavodih ni nič izdal, je 60% kaznivcev pobegnilo.

Ko so vsa sredstva odpovedala, so sovjeti v nasplošno z vsemi teorijami iskali pomoči v telesni kazni, v šibi. Uporabljali so najhujša telesna strahovanja, kar je razvidno iz vraga ruskega časopisa. Otroke so tepli z železnimi šibami, zvezavali so jih z vrvmi, posili jih brez oblike na mraz, šibali do krvi, da, še ude so jim pohabliali.

Tako je Rusija svoj vzgojni evangelij o spoštovanju človekove osebnosti kratkoma zavrgla in doslova — čeludi je njena sirova trdnja od otrok obsodbe vredna — do svetopisemske besede, ki v gotovih slučajih zmerno leskoveke popolnoma ne obseja, marveč kot skrajno, milo uporabljivo vzgojno sredstvo celo nasvetuje.

Da ti napravim posebno veselje za god, sem se dal zavarovati za 50.000 dinarjev.*

*Takooooooo?

Najbrže, da ne razumeš kaj to pomeni. Pogledaj če umrjem, dobiš izplačanih od zavarovalnice petdesettisoč dinarjev.

*O, čudovito! Toda — — —

Kaj pa, kaj pa, draga moja?

Ja, kaj pa če ne umrješ?

Legende velikega tedna

Ko je prišel Jezus s svojimi učenci proti Beifagi do Oljake gore, je videl privezanega konja ob jasilih s krmo in ga je nagovoril: »Nesi me v Jeruzalem! Konj pa je odgovoril: »Ali ne vidiš, da sem? Počakaj, da zgotovim in se nasilim!« — »Vidim,« pravi Jezus. »In odsilim lahko vedno ješ, pa ne boš sil, le utrudil se boš! In res je tako: konj vedno lahko je, včasih vso noč, pa se ne nasilil.«

Jezus je šel dalje in je videl privezano oslico z mladim osličkom. Pa jo je vprašal: »Oslica, ali me nočeš nesti v Jeruzalem?« — »Gospod, ki si ustvaril vse stvari,« je odgovorila, »rada sem v tvoji službi.« In Gospod je sedel nanjo, da se je izpolnilo pismo: »Glej, tvoj kralj prihaja ponižen in jezdi na oslici.« Ljudje pa so mu pogrnjali oblačila in stili odžane veje na pot ter so mu klicali: »Slava! Oslica pa je bila na vso moč ponosna in je izpregovorila, ko je Gospod stopil z nje: »Gospod, kako velik je bil zame ta dan! Daj mi nekaj za spomin, da bodo podedovali po meni še mojih otrok otroci!« Gospod je odgovoril: »Prečš za nekaj, kar ti bo še nekoč v breme. V spomin na moje trpljenje ti dam spomin, ki ga nima nobena druga žival. Pa te bodo nekoč zaničevali in tepli zaradi tega.« Oslica vsega tega ni razumela; prešla pa je križ na hrbet, ki ga imajo še danes vsi osli.

Ko so peljali Jezusa h Kajfu, je vsa žalostna šla za njim tudi njegova mati Marija. Niso pa je pustili v sodno dvorano in tako je obstala pri vratih, da bi prisluškovala sodbi. Toda v tih poudarni noči so jeruzalemski

* Legende so pobožne zgodbe, ki nimajo zgodovinske resničnosti, pač pa vsebujejo vedno dobro misel.

RAZNO

Od vrhov je vsilil. Starci fanta Mohameda Hoseina v Perziji so bili neke prenočeni, ko so našli svojega sina mirno spali v postelji, dočim so ga večer prej pokopali. Nista je več dni hotela plava in ko je padel v medvedico, so starši mislili, da je umrl in so ga pokopali v grobnico po mošvedanskem običaju; tam mrlca ne pokopljejo v zemljo, marveč ga sedežega v grobnici zazidajo z opeko. Sin je v grobu prišel k zavesti, se izkopal in veselo presenetil starše.

Železničarji naj se sami odločijo za nižje plače. Predsednik ameriške železniške družbe Chicago & Northwestern Ry. je bil zastopnikom zveze železniških uslužbencev predlog, naj se sami odločijo za znižanje splošnih delavskih plač, in sicer za najmanj 15%. Zastopniki zveze, v kateri je organiziranih kakih 40.000 uslužbencev, so odgovorili, da ne morejo dati še nikakršnega odgovora, ker se bo to tem odločilo na splošnem zborovanju železniških organizacij.

Posledice divjanja proti Perziji. Iz mesta Tlapacoyan, država Vera Cruz v Mehiki, kjer je zakono-

Sheehan:

14

MOJ NOVI KAPLAN

Pogledal sem ga.

»Ker sem pred kratkim časom zagrešil stvari, ki se mnogim zde neumestne — na primer ta koncert in ...«

»Je že vse v redu, toda počasi, počasi!«

»In tisti kratki razgovor s cerkvnico bi se tudi lahko končal drugače.«

»Je že v redu,« sem ponavljal, »samo počasi!«

»Dobro, prepovejmo otrokom moliti sveti rožni venec!«

Pogledal sem mu v oči. Bil je miren, niti žila se mu ni premaknila v obrazu.

»Lahko noč!« sem rekel. »Oglasite se po večerji, pogovorila se bova nekoliko o onih odah, katere sva zadnjič brala.«

Počasi sem šel proti domu in med potjo se mi je vsiljevala misel: Ali sem si pridobil njegovo spoštovanje in zadostil nenasišnemu javnemu mnenju? Spomnil sem se neke dogodbe, katero mi je pripovedoval oče Letheby in katera se konča z vprašanjem, ali bo v gotovih okoliščinah prišla iz kletke gospa ali tiger kot zmagovalec — in si je svet ob tej unganki razburjal glavo. Moja unganka pa je bila ... sem jaz posvaril svojega kaplana, ali pa se je zgodilo obratno? Še vedno je nisem rešil.

X. Orehi in ...

Oče Letheby je prišel kakor je obljubil in preživela sva skupaj lep večer, katerega se bom vedno z veseljem spominjal. On sodi najbrže drugače o

njem, toda ni čudno, saj je moral bolj skrbeti za zabavo in dajati vzpodbude, kot jo je sam užil. Starec smo klepetavi in raje hvalimo preteklost kot se navdušujemo za sedanjost in to nujno razburja živce onim, ki neprestano gledajo samo v bodočnost. Dogovorila sva se, da bova posvetila ves večer prekrasnemu epilogu tretje knjige Horacijevih pesmi in najine misli so se sukale okrog pesnikovega pojmovanja nesmrtnosti, ki naj bi obstajale v slavi, v katero pa je veroval samo on. Pripomnil sem, da se zelo čudim dejstvu, da ljudje vedno hrepenijo po kaki stvari, a ko jo dosežejo, se jim zdi nepomembna in odveč.

»Spominjam se starega, dobrega duhovnika, sem rekel, «ki se je neprestano jezil, ker ni dobil nobenega cerkvenega odlikovanja, ki je včasih tesno združeno s starostjo. In če sem ga včasih nagajivo vprašal, kaj bo počel z njim, je odgovoril, da bi rad umrl z zavestjo, da so predstojniki njegove zasluge opazili in jih skušali poplačati. Končno se mu je želja izpolnila, toda nista še minila dva meseca, pa je že godrnjal, kako draga je kanoniška obleka.

»Ali mislite, da bi bil zadovoljen, če bi se moral vrniti na svoje prejšnje mesto in bi ga ljudje zopet nagovarjali z „očetom?“ me je vprašal kaplan.

»Mislim, da bi bil. Dobil je zaželeno priznanje in dosegel svoj namen.«

»Potem mora biti izreden mož. Ravno kar sem se spomnil onega Tennysonovega pisma, v katerem se zelo ostro pritožuje nad svojim svetovnim slovesom. Slavo je pojmoval kot zasvoženost pri tovariših, omalovaževanje pri predstojnikih in spoštovanje od strani onih, katerih dosežki ni mogel videti. Želel je zamenjati svojo slavo za letno odškodnino 5000 funtov, in se kesal, da je sploh prijel za pero.«

* Slaven angleški pesnik, 1809—1892

studenca tako šumeli, da Marija ni prav nič slišala. Vsa žalostna je odšla in se je obrnila k studentu: »Mokšite vendar, hudobni student! Nikoli vas ne bo več slišal noben človek!« Studenca so območnikili in noben izmed njih ni več zasumel. In od tedaj je Jeruzalem brez pitne vode.

Ko je Marija odhajala po stopnicah, je petelin tretjič zapel. Spomnila se je, da je Peter njenega Sina zatajil, in petelin ji je vse povedal, kar se je bilo zgodilo. Marija pa mu je rekla: »Lepo si služil mojemu Sinu; hvala ti za to!« Vedno boš čuval človeka bivališča in radi te bodo imeli!« In tako se je godilo do današnjega dne.

Pilat je Judom Jezusa izdal, naj ga bičajo. In hiteli so primernih palic iskat. Prišli so do vode, kjer je stalo trsje, ki pa se je poglobilo globoko v vodo, da ga niso mogli utrgati. Hiteli so naprej in prišli do trnjeve meje, ki je vsa obrnila svoje trnje na ven, da je niso mogli nalomiti, le eno vejo so s težavo odlomili. Pa so prišli do vrbe, ki jim je dala samo eno palico. Robidnica pa se je dala nalomiti, kolikor so hoteli. In ko so prišli do breze, se jim je sama ponudila za palico. Ko je Jezus to videl, je rekel: »Trnje, ti boš moja krona in trsje moje žezlo. Vrba, ti pa ne boš več videla sinjega neba in nikoli več ne boš vesela. Tvoje veje bodo visele do tal in kot žalujko te bodo sadili na grobove! Ti, robidnica, pa boš plezala po tleh, ne trava, ne mah ne bo sta rasla pod teboj; nobena žival ne bo iskala zavetja pri tebi; ne metulj, ne čebela ne bo sta dobila hrane na tvojih cvetovih! — Pa tudi ti, breza, bodi prokleta; sramota bo tvoj delec!« In vse to se je zgodilo kakor je Gospod povedal. Brezove metle pometajo najgrše stvari.

Ko so nehali Jezusa bičati, so ga še s

trnjem krenali. Trni so jokali: »Gorje nam, ko tako mučimo našega Gospoda!« Jezus pa jim je rekel: »Saj ne delate tega prostovoljno. V dokaz, da niste krivi moje muke, vam povem, da boste vsako leto ob spominu na moje trpljenje vnovič zacveteli.«

Ko je Jezus nesel težki križ, ni imel nihče usmiljenja z Njim, le kamni so jokali nad njegovo bolečino. In kjer je padel, so zrastle izmed kamnov drobne rdeče cvetke.

Univerze

Malokdo se današnje dni hoče zavedati, da so univerze (visoke šole) pred vsem cerkvene ustanove po svojem postanku. Nastale so v srednjem veku. Započeli so take zavode pred vsem cerkveni krogi. Državna oblast je pri tem rada s Cerkvijo sodelovala. Kot ustanovitvi najslavnejših univerz široc sveta pa veljajo papeži.

Univerza je bila živa slika krščanskega bratstva in občestva. Dijaki raznih narodnosti so bili združeni v narodne skupine, a vse te narodne skupine v zvezo učiteljev in dijakov. Mesto ali država je jamčila za vse pravice univerz, nesporna vrhovna oblast je bil papež. Vodilna mesta so upravljali škofje in cerkveni dostojanstveniki, slovesne disputacije so se navadno vršile v cerkvi in prav tako tudi proglaševanja za doktorje.

Univerze so bile države zase, z lastnim vodstvom, z lastnimi pravili: »V naše svobode in pravice se ne sme vmešavati noben kralj in noben kancelar.« to je bilo ponosno geslo univerz. Doktorat je veljal kot neke vrste plemstvo. Vsi profesorji so bili vdani in zvesti sinovi Cerkve, a znali so zagovarjati pravice in svobode univerze proti vsem,

tudi proti kraljem in škofom, če je bilo treba. Ako so jih hoteli oropati svobode, so se rajši profesorji z dijaki vred presečili drugam. O košljivih in važnih zadevah je država in Cerkve vprašala univerze za svet in njihov glas je imel silno veljavo.

Vrhovna smernica univerz je bila, da naj vsaka veda vodi k pravi modrosti — k Bogu. Znanost naj vodi k svetemu in dobremu življenju, naj razsvetli človeka, naj podkrepí krščansko vero. Dijaki so se vzgajali krščansko, sprejem zakramentov je bil predpisan, dijaki so živeli v zavodih, ki so se imenovali »kolegije« in so bili mnogostani pod vodstvom duhovnikov in redovnikov.

Sploh je vsa univerza svoj čas imela cerkven značaj; poleg tega, da so morali predstojnik univerze (kancelar) in njegovi svetavci biti neozelenjeni in biti večinoma celo duhovniki, so imeli učitelji kakor dijaki duhovniško nošo.

Proglášenje za doktorja je kancelar izvršil v imenu Jezusa Kristusa in po oblasti sv. Stolice. To proglašanje se je končalo s slovesno sv. mašo in zahvalno pesmijo.

Sploh so živele univerze v zvezi s Cerkvijo. Pravila vseh univerz skoro se začnajo: »O tem, kar zadeva navade in bogoslužje...« Univerze so imele svoje posebne svetnike — priprošnjike, se udeleževale visokih cerkvenih slavnosti, imele lastnega pridigarja, za umrle člane univerze so se opravičevale posebne molitve in daritve.

Prosevala so vseučilišča izredno dobro. Samo v 12. in 13. stoletju se jih je ustanovilo 46. Dijakov so imela ogromno število: Pariz do 60.000, Praga do 30.000. Slovelo je posebej vseučilišče v Parizu, Sorbona imenovano (po Robertu Sorbonne, dvornem kaplanu).

»Kaj je to? Kakšen pomen ima to za Horaca, če star, ubog duhovnik v najbolj zakotni irski vasi najde v njegovih odah nekoliko razvedrila in to šele osemnajsto leto po njegovi smrti?« sem se zamislil.

»Najbrže nobenega!« je kratko odgovoril kaplan. »Te stvari so kakor mala, v naglici in stiski napravljena gibalna kolesca človeškega dela in seveda tudi napredka, kadar odjenja glavni pogonski stroj — vera.«

»In mislite, da jih Bog vkljub temu trpi?«

»Mogoče. — Toda oče Dan, pohvaliti moram vaš izredni okus, zakaj ta mala govornica se kar blešči od sijaja in čistosti.«

»Je že res, toda izginiti je moralo zato vse moje prejšnje pohištvo. Zelo sem jezen na vas radi tega. Zakaj ste prišli sem in pripeljali s seboj to laži-omiko? Kako smo bili srečni brez nje! Kakor slava tako je tudi razkošje v zvezi z velikimi težavami. Hana ni mirovala, dokler nisem kupil pohištva, ki bi se mogla kosati z vašim; ko je prišel vaš okus, je morala moja oprava izginiti skozi okno. Bog mi odpusti! Kaj sem moral vse pretrpeti v teh štirinajstih dneh. Čevlje moram puščati pri vratih, kloбок moram odložiti že v veži in hoditi po preprogah, s katerimi so pogrnjena povosčena tla. Od strahu, da se bo zlomil stol, se ne upam vstati, potem pa se zopet bojim vstati, ker se mi dozdeva, da mi bo spodrsnilo in si bom polomil svoje stare kosti. Pri kosilu moram neprestano paziti, da ne umažem novega orodja. Če pijem, me vonomer muči misel, da bom razbil novo, lepo čašo. Edino postelja je še nekaj vredna. Kaj sem vendar zagrešil, da so vas poslali sem?«

»Nekaj je že moralo biti. Sicer pa velja sedaj zakon o splošni zavarovalni dolžnosti... Toda bolj je, da govoriva resno. Oprava je zelo lepa in lična in kmalu jo boste lahko rabili brez najmanjšega strahu.

Ali morda še ne poznate najnovejšega, dasi nekoliko posmehljivega dokaza proti strahoti večne kazni v peklju, ki trdi, da se človek počasi vsemu privadi?«

»Meni ubogi Lloyd ne gre iz glave. Pismo je vredno pomilovanja. In najhuje je pri vsej stvari to, da se popolnoma zasebna pisma — kot je to — ponatisnejo v reviji ter se petdeset let pozneje prepričata o njih dva duhovnika na zapadni irski obali. Komu je pisal?«

»Gospodu Robertu Seelu, ministrskemu predsedniku.«

»Že od mladih nog sem imel dobrega, zvestega prijatelja, ki pa je imel to napako, da je neprenehoma delil nasvete. Upam, da sem ga odvadil. Da boste natančneje spoznali njegovo modrost, vam bom nekatere povedal: Nikdar ne vprašuj zdravnika za svet! Nikdar se ne zavaruj. Ne piši nikdar pisma, ki bi ga ne upal prebrati javno na trgu.«

Upam, da ste sledili temu modremu, dasi čudaskemu nasvetu, je rekel oče Letheby.

»Ne; vendar pa bi bilo boljše zame, če bi bil.« Oba sva umolknila.

Ni ravno lahko duhovniku ravnati se po vseh nasvetih, s katerimi ga oblegajo ljudje, je prekinil molk. Naše opravilo se mi zdi tako učeniško, da sploh ne morem razumeti očitkov, da je naš stan nekaj manjvrednega. Ali ni Dean Stanley rekel, da je protestantska anglikanska duhovščina običala v naravni popolnosti, ker jo pri njenem delu ovirajo domače skrbi? Manjka jim sredstev, s katerimi bi mogli nastopiti proti premnogim posledicam sodobnega socialnega zla.«

»Dobro; ali mislite, da bi se mi pobiljšali? ali — boljše rečeno — nihče nima pravice, da nas opominja in opozarja. Škof more in mora, toda škofova beseda bi udarila kot Nasmythovo kladivo in ta opo-

daja nedavno sprejeto ostre odredbe za zatiranje cerkve, prihajajo poročila o krvavih pretepih, ki so izbruhnili kot posledice proticerkvenih nasilnosti. Prebivalstvo je bilo ogroženo, ko so pobrali iz neke cerkve vse sobe in jih sežgali. Obdočili so mestni svet, da je dovolil s oakarombo. Sledil je spopad in nemiri, v katerih je bila zažgana mestna hiša. Izgubil je življenje župan mesta in dveh drugih prebivalcev.

Kako se naj uživa rihovo olje. Za mnoge ljudi je nekaj strašnega, če jim reče zdravnik, da morajo poizkusiti določeno mero ricinovega olja. Prof. Sachs pa pravi, da se da ricinovo olje poizkusiti brez vseh nevarnih posledic. On pravi, da je treba olje takoj po pogrebi, potem pa ga vlij v žlico, ki jo iz spodnji strani zelo dobro obrisana in nato vlij v bliko v usta daleč zadaj. Kakor hitro pa poizkusite žlico iz ust, obrišite bolnika z ustnice hitro s brisačo, da jezika ne pride v stik z oljem. Ta način dajanja ricinovega olja je najboljši — tako pravi profesor Sachs.

Radio. — Moja mami pravi, če bi ji posodili vaš radio-aparat? — Telo pozna? Ali bi radi plešali? — Ne, opalili

Naznanila

n Predvor. Prosvetno društvo v Predvoru prizori na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne veliko svetopisemsko dramo »Judita«. Nastopa okrog 50 oseb. Vstopnina 7, 6, 5 in 4 Din. Vljudno vabljeni!

n Borovnica. Prosvetno društvo v Borovnici prizori na velikonočni ponedeljek ob treh popoldne »Pri kapelici«. Pred igro zapoje fantje par lepih pesnic. Vljudno vabljeni!

n Stanga. Kat. prosvetno društvo vprizori romantično spevoigro »Darinka« na Vel. ponedeljek in ponovi na belo nedeljo ob 3 pop. Med odmorom igrajo domači tamburaši. Domačini in okolišani vljudno vabljeni.

Igr »Pri kapelici« in »Prisegam« so dobila naša društva, katere ponovno prosimo, da igro odlože. Dali smo obe s poštnino vred za 20 Din. In cena velja pa samo do 1. maja. Po prvem maju bo cena za igro »Pri kapelici« 20 Din in za igro »Prisegam« 30 Din. — Prosv. društvo pri Sv. Krištofu.

Za smeh

Preddelavec je bil ves obupan. »Ali se spominjate onega delavca, ki ste ga najeli prejšnji teden?« je vprašal svojega delodajalca.

»Onega hrusta? Seveda se ga spominjam. Kaj je z njim?«

»Ze tri lopate je zlomil.«

»Da bo tako priden delavec, tega pa nisem mislil.«

»Ne, ni jih zlomil z delom, pač pa, ker so je naslanjal nanje.«

Sinko, ki je šel z očetom na sprehod, je zagledal v izloženem oknu boben in ga na vsak način hotel imeti. »Ne, tega ti ne kupim, sine, kajti s tem bi me preveč motil.«

Sinkotu se je zjasnil obraz: »Ne, ne bom, oče, le kupite mi ga, saj bom samo takrat bobnal, ko boste spali.«

Težave na obe strani. Kdaj pa se bo omožila naša hiša? — Bog ve, kajla je v začaran krog. — Kako pa to? Ali se nimata rada? — Tisto že, a ona se ne nara močiti, dokler on ne plača svojih dolgov, on pa jih zopet ne more plačati, dokler se ne oženi.

Desi jih je, ki se vedo, da hčerka pesnika Shakespeara ni znala brati in pisati; da je »španeka mama« doma v Rusiji; da se daje fotografirati več možkih kakor žensk; da »beli slon« ni bel in tudi ne siv, ampak rumenkast; da je veljala v Franciji l. 1874. postava, da žepni robei ne smejo biti okrogli, ampak morajo biti štirioglati; da govore mutci s prsti dosti hitreje kakor drugi ljudje s usti; medli govore po 120 besed na minuto; da živi v Ameriki 1.804.000 ljudi, ki se pijejo »Smith«, in da je Benjamin Franklin iznašel harmoniko.

Prisnost duha. Ko je Napoleon odredil, da se muja zapre, je bilo tudi dovoljanje kave strogo prepovedano. Nekoč jezdil Napoleon mimo čudne hiše, ki je iz nje tako prijetno dišalo po žgani kavi. Meni nič, tebi nič etopi v veči in najde župana, ko je vprav kavo pražil. — »Kaj? Vi ne drznete kavo pražiti, ko je vendar stro-

min bi marsikdo imel preje za ošitek... Sicer pa dames župnik niti kaplana ne sme več posvariti.«

»Prosim, da mi oprostite!« je rekel oče Letheby. »Sam zase sem prepričan, da bi mi napravili veliko uslugo, če mi naštejete vse moje napake, pogoške in nedoslednosti.«

»In mi tega ne boste zamerili?«

»Ne,« se je skušal izogniti, »ne obljubim ravno, da se ne bom razjezil. Toda sprejel bom vaš opomin z dolžnim spoštovanjem.«

»Dobro, kar pričniva! Pustite kavo in si natočite vina!«

Zvonko se je zasmejal. Vedel je kako zelo se je morala Hana potruditi, da je skuhalo to kavo. Čudovito se je zavzela zanj. Prinesel ji je najpreje poseben tobak za njuhanje, je pohvalil kot dobro kuharico in kmalu se je zgodil čudež: Hana, župnikova kuharica je šla sama v njegovo stanovanje in obiskala njegovo služkinjo. To je bilo strašno ponizanje, ki je gotovo zahtevalo mnogo premišljevanja, toda to je bila nova zveza, vršila so se dolga pogajanja in konec je bil: Hana je zahtevala, da kupim novo pohištvo za župnišče in vrhutega so je naučila kuhati kavo, umetnost, ki je bila dosedaj irskim ženicam tuja. Seveda, brez križev in težav to ni bilo. Ni ravno prijetno človeku, če pride kak stanovski sobrat in mora prenašati njegovo začudenje in občudovanje, a olika mu prepoveduje vprašati po pojasnilu. In če se kdo ne more več premagovati in se na ves glas začudi, ko vstopi v sobo? Njegovo začudenje je vedno večje, polšče si izraza v zategnjenem žvižgu, da ne govorim o hujših stvareh. Taki prizori spravijo človeka v obup. In potem sem omenil, da se vaščani norčujejo z mojo naprednostjo. »Glejte, glejte; Hana noče ostati pri starem ali: Kdo bi si mislil; Kilronanu se odpirajo oči ali: Morda misli, da mu bomo povisali

Prvo postno nedeljo so imeli fantje izpraševanje. Nabralo se jih je polno dvorano. Ko je gospod župnik vprašal tu pa tam katerega, se je končno obrnil do vaškega Lipeta, ki je bil nekoliko bebast, rekoč: »No, Lipe, zdaj nam pa ti razloži deset božjih zapovedi.«

Lipe se je namuzal ter po domače povedal takole: »Vejo, gospod fajmošter, božje zapovedi so tako lepo vkup sestavljene, da, če jih mi razložimo, jih nikoli več tako ne spravimo vkup. Zato pa jih raje pustimo takšne, kakršne so.«

Čebelarji, ne zamudite!

Satnice garantirane, Vam nudi po izredni ceni, — dokler zaloga

FR. STUPICA
Železnina v Ljubljani
Gospodstvska cesta št. 1.

Zelo velika

je Vaša korist, ako si nabavite obleke in plašče direktno iz tovarne Stermecki, kjer je ogromna izbira, novi in elegantni modeli ter cene radi lastne izdelave čudovito nizke. Pisite še danes po novi, veliki, ilustrirani ceniki!

Trgovski dom
Stermecki, Celje št. 19.

Naročajte »Slovenca«!

plačati! Neka stara žena, ki je nekoč dobila denarno pismo iz Amerike je sedaj prepričana, da sem ji ukral denar in zato prihaja trikrat na teden k meni in me vedno nagovarja: »Saj veste, prečastiti, ono malo pismo... Saj bi vas ne nadlegovala radi njega, denar vam radovolje pustim — vendar... ali ne vidite, da sem revna... Toda, gospod, Mara mi bo zamerila, če se ji ne zahvalim.« Pojasnil sem ji, da v zadnjem času nisem dobil nobenega pisma od Mare, toda ni si mogla izbiti iz glave tega, kar so ji natvezli kovačeva vajenci. Jezus, kje naj bi vendar dobil naenkrat toliko denarja, da bi mogel nakupiti novo opravo. Jeh, Katra, nikdar več ne boste videli onega pisma. Piši vendar škofu, stara, on bo že poskrbel, da boš dobila denar. In navsezadnje je res prišlo pismo, katero sem najmanj pričakoval. — Toda, čudno, koliko denarja sem porabil za opravo! Kam je izginilo onih borih petdeset funtov, katere sem namenil za maše po svoji smrti ali ki naj bi jih dobili reveži, kam je izginil ta denar? Uboga Hana! No, dobila bo po moji smrti vse to, a to je najbrže ne bo rešilo skrbi. In jaz revež!

»Jaz ne ljubim kave,« sem rekel očetu Lethebyju, ki je počasi mešal kavo. »Ni družabna. Po njej postanete previdni, a domača jedila nas napravijo odkrite. Če hočete v življenju imeti uspeh, potem pustite to turško čobodro in se hranite kakor so se hranili naši predniki.«

»Je preveč irske narave v meni, da bi popuščal,« je rekel oče Letheby, toda ta trditve se mi ni zdelo verjetna. »Bojim se govoriti o svojih prednikih...«

Vedel je dobro, da se nočem vmešavati v njegov okus. Umolknil sem in se spomnil lepih, starih časov. »Ali ste že spali v apnenici?« sem ga vprašal.

Cene, ki odgovarjajo času!

Čevlji

Otroški zbiti	Din 20 ⁻
Otroški šivani	40 ⁻
Deški od št. 36—39 iz močnega boksa	100 ⁻
Moški amerišanske oblike, iz boksa	125 ⁻
Moški nizki, rujav in črni šivani	135 ⁻
Moški visoki, rujav in črni šivani	150 ⁻

Novgavice

Moške	Din 3 75, 4 75, 6 ⁻
	9 ⁻ , 12 ⁻
Ženske flor	Din 7 75, 8 50
Ženske svilene	Din 12 ⁻
Ženske flor	Din 13 ⁻ , 14 ⁻ , 15 ⁻ , 18 ⁻
Ženske iz Bemberg svile	Din 25 ⁻
Otroške od	Din 4 ⁻ n-prej

Čevlji

Ženski z zaponko in zadrgo	Din 95 ⁻
Ženski z leseno peto	110 ⁻
Ženski Top-larve z leseno peto	120 ⁻
Ženski v modnih barvah z leseno ali usnjeto peto	135 ⁻
Domači čevlji, usnjati	36 ⁻
Damski pomladanski plašči	Din 220 ⁻ , 260 ⁻ , 280 ⁻

Ant. Krisper, Ljubljana

Mestni trg 26

Štritarjeva 1-3

»Bog ne daj,« je rekel in se prebudil iz zamišljenosti.

»Jaz sem že. Povedal vam bom, kako se je to zgodilo. Bilo je ob desetih zvečer. Prišel sem do župnišča, da bi se predstavil župniku, pri katerem bi moral nastopiti svojo prvo službo. Trkam in trkam, toda nobenega odgovora. Nič ni pomagalo. Župnik je imel kuhinjo in še eno sobo, ki pa je bila obenem: govorilnica, knjižnica, delavnica in spalnica. Plačal sem voznika, pustil kovček na pragu in šel v temno noč. Kmetov v okolici si nisem upal buditi. Bilo je v času, ko so rovarili po otoku Beli možje in mogel bi dobiti kroglo v glavo ali sunek v prsa. Noč je bila jasna in mrzla. Ko sem dolgo časa taval po vasi sem ter tja sem končno zašel pred apnenico. Ogenj je mirno gorel, znamenje, da ljudje ne morejo biti daleč. Stopil sem pod streho. Gorkota je zelo prijetno vplivala name. Vlegel sem se na tramove, potegnil iz žepa rožni venec in med molitvijo trdno zaspal. Zbudil sem se ob besedah: »Pridite, bomo enega vrgli ven!« In takoj nato: »Moj Bog, saj je duhovnik.« Kako se je spremenil čas. Vendar nekaj bi vas prosil: mislite dobro o nas starih duhovnikih. Nosili smo težko breme in se potili pod njim — poudus dicit te astus.«

Zopet sva molčala. Tihoto je motilo samo praske-tanje šote in polen, ki so gorela v peči. Po dolgem molku sem mu rekel:

»Oprostite, da vas motim. Prosim, dajte mi oni črno vezani pomladanski del brevirja!... Hvala. Ta mala knjiga, katero je nagubal in umazal čas, je videla marsikak čuden dogodek. Takrat sem bil navajen zapustiti stanovanje ob šestih in biti ob sedmih na dogovorjenem mestu. Mimogrede sem šepetal imena gorskih travnikov, gozdov in selišč in čakal, kdaj pridem do njih. Poslušal sem izpoved, katero so opravljali v svojem popačenem jeziku. Izpovedoval sem včas od sedmih do treh popoldne, edini odmor je bil kratek zajutrek.«

»Oprostite, gospod, ali mislite reči, da so ljudje pristopili k obhajilu šele ob treh popoldne in sicer tešče?«

»Dragi moj, to se razume in to se je godilo vsaki dan. Spominjam se še misijona, ko sem bil l. 1854. kaplan v nekem mestu. Nekega večera sem utrujen vsled neprestanega izpovedovanja šel po cerkvi proti zakristiji, ko mi naenkrat zastavi pot dolg, temnolas gorjanc. Bilo je ob pol deseti uri zvečer. »Prečastiti, ali bi mogel pristopiti k sv. obhajilu?« »Katoličani navadno prejmejo sveto obhajilo tešče!« sem mu rekel, mislil sem namreč, da je mož pregloboko pogledal v kozarec. »V tem oziru, prečastiti, bi mogel prejeti sveto obhajilo v zadnjih treh dneh v vsakem dnevnem času. Bog mi je priča, da že tri dni nisem jedel nič trdega in spil niti ene kapljice vode!... Toda vrnila se k stvari. Kako hitro zaideva na stranpota... Po tretji uri sem obiskoval bolnike in — verujte mi ali ne — včas sem ostal zunaj celo noč, hodil od hiše do hiše, ki so bile včas do enajst kilometrov oddaljene ena od druge. Mnogokrat sem se vračal domov, ko so že škrjančki prepevali svojo pesem in je jutranje solnce že prodiralo skozi jutranjo meglo... Odprite knjigo!«

Odprl jo je. Listi so bili sprijeti, umazani in tudi raztrgani.

»Sledovi dežja in viharja,« sem mu pojasnjeval. »Ni bilo ravno lahko moliti jutranjice, kadar sem v hudem viharju držel z eno roko uzdo in se držal sedla, a v drugi roki sem imel odprt brevir. Toda vi niste Manihejce?«

Vprašujoče me je pogledal.

»Morda vidite Mefistofelesa, kako se dviga iz rahle soparice, ki puhti iz moje čaše?« sem se pošalil.

»Nikakor! Sicer pa ima vsakdo izmed naju svoj okus. Jaz se danes ne smem dotakniti ne vina ne žganja, ker bi rad še nekoliko delal, zato pa morajo biti možgani sveži.«

go prepovedano? »Gotovo, gospod,« pravi župnik hladnokrvno, »zato jo pa sežigam.« — Ta prisotnost duha je Napoleona razorožila. Smejal se je in tihoto odšel.

Uvedba šestidnevnega delovnega tedna v Rusiji. Ko so sovjeti prišli do popolne oblasti v Rusiji, so se pri svoji reorganizaciji države v marsičem zaleli. Dočim so tedaj vsak ukrep razglasili po avtu kot najboljši, morajo zdaj v marsičem delati umik. Tako odpravila njih najnovejša odredba dosedanjih petidnevni delavni teden in uvaja šestidnevni. Odredba je stopila v veljavo 1. decembra 1931. Najbolj značilno pri tem je to, ker bo zopet uveden šesti dan za splošni dan počitka, nekakša nedelja, dasi sovjeti tega dne ne bodo tako imenovali, ker bi to preveč spominjalo na krščanstvo.

Anglija se utrjuje. Anglija si namerava postaviti še eno trdnjavo v Sredozemskem morju, podobno, kakor je Gibraltar. Izbrala je za to otok Ciper, katerega hoče opremiti z najmodernejšimi obrambnimi sredstvi.

Grozno. — Danes sem čitala v potopisu, da pokopljajo v Indiji z možem tudi ženo in sicer kar živo. To mora biti grozno. — Pa še kakol Poseba za moža.

Primerjajte naše znižane cene in kvaliteto našega blaga!

Din 85'-

Čevlji za deklice iz črnega ali ru-javega boka iz laka in v kombi-nacijah.

Din 125'-

Iz črnega ali belega Crepe de China! Za šetnje in večer. Imamo jih tudi v pumpe obliki.

Din 145'-

Najnovejši model. Iz črnega ali ru-javega usnja.

Din 165'-

Za pomladanski sprehodi iz naj-boljšega laka, pumpe ali na zapoko z visoko ali polvisoko peto.

Din 85'-

Deški visoki čevlji iz črnega ali ru-javega usnja z dolgotrajnimi pod-plati.

Din 85'-

Za pomladanske izlete kupite svo-jim otrokom ta preizkušeni haterl čevlji.

Din 195'-

K novi obleki morate nositi ta čevlji iz črnega ali ru-javega boka. Nujno po-treben za elegantnega gospoda.

Za Veliko noč!

Kdor hoče varčevati, ta kupuje **PEKO** čevlje! — Kdor ljubi svoj dom, ta podpira domačo industrijo. — **PEKO** čevlji pa so izdelek domače podjetnosti in domačih delavnih rok. **PEKO** čevlji so na glasu po svoji kakovosti in svojih skrajnih cenah.

čevlji so

iz prvovrstnega usnja s čvrstimi podplati.

Vse vrste ženskih in moških nogavic po najnižjih cenah!

Ne glejte samo na reklamo, temveč tudi na kakovost blaga!

Din 195'-

Iz laka s črnim semišem kombi-ran! Najnovejša pete! Isti čevlji imamo tudi v pumpe obliki!

Din 245'-

Sivani čevlji v Original Goodyear Welt izdelavi. Je trajneši in odgovarja bolj hi-gijenskim zahtevam nego vsaka druga obut.

Din 165'-

Čevlji iz izoranega gornjega usnja iz prvovrstnih podplati. Vaša noga ostane zdrava, ako nosite ta čevlji.

Kleparska varenca sprejme takoj — **JOŠ KERMELJ** splošno kleparstvo, LJUBLJANA, Gosposka ul. 16

ASTMA

Težkoče pri dihanju in pomanjkanje sape so težke muke, ki store človeka nervoznega in ga spravljajo v obup, da nima miru ne podnevi ne ponoči. Proti temu so z velikim uspehom uporabljajo:

Asimol prašek za kajenje,
Asimol bronhial cigarete za kajenje.

Dobivajo se v lekarnah.

Pasite vedno na ime **ASTMOL**.

Odobreno od Ministrstva socialne politike in narodnega zdravja št. 41.2091 od 8. II. 1932 leta.

PREKLIC!

Podpisana Ana Drinovec, posestnikova žena na Okroglem pri Kranju, preklicujem in obžalujem vse obdolžitve, katere sem izrekla o. g. d. Mariji Dolžan, trgovčevi hčeri iz Kranja ter se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe.

Kranj, dne 14. marca 1932.

Drinovec Ana.

Sadjarji!

Ce hočete imeti v jeseni lepo sadje, morate že sedaj spomladi uporabljati za škropljenje sadnega drevesa

ARBORIN,

ki Vam zanesljivo zatire vse škodljivce.

Zahtevajte brezplačno navodila in cenike pri tvrdki:

„**CHEMOTECNA**“ družba z o. z.
Ljubljana, Mestni trg 10 (dvorišče).

Ivana (ki je zavrnila snubca): »Ne, in ti sočkrat ne.«

Jaka: »No, no, no, saj sem te samo enkrat vprašal.«

Pozor vinogradniki!

Kadar dobavljate nove brizgalnice, prepračite se prei nabavo — na se vedno najboljši domači izdelek trtnih — kropilk, ki jih že mnogo let izdeluje **FERDO KMET**, kleparski mojster v Trebnjem na D. lenjaku.

Ali ste že poravnali naročnino?

Najboljši šivalni stroji in kolesa

so edine **ADLER** za dom. obrt in industrijo v vseh opremljenih.

Istotim avstrijski pilotni stroj **DUBIED**

Pokoj v rosnju brizgalnic, — Niške cene

JOSIP PETELINC
LJUBLJANA

blizu Prešernovega spomenika se vodo. Vseletna ga ancija. Tudi na obroke.

